SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 116. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 20, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ЧЕРВНЯ 1991 Ч. 116. РІК XCVIII.

УКРАЇНЦІ ЗАХОПЛЕНІ ВИСТУПАМИ БАНДУРИСТІВ З ДІТРОЙТУ

Дніпропетровське (УНІАР). — Тут в суботу, 15-го червня, у Дніпропетровському театрі опери та балету з тріюмфом пройшов концерт капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка з Дітройту.

Такої кількости квітів, що були подаровані бандуристам глядачами, працівники театру не пам'ятають. Квитки на концерт не можливо було купити вже за тиждень до концерту, але до переповненої вщерть залі допустили навіть тих, хто був без квитка.

Концерт перетворився на справжнє свято української пісні та музики, на свято ідеї української державности. „Заповіт", „Червона калина", „Вставай, вставай народе", гимн „Ще не вмерла Україна" співали з бандуристами всі присутні. Сцена та все приміщення були щедро убрані національною символікою. Диригент капелі Володимир Колесник, родом з дніпропетровського селища Діївка, сказав: „Ми не сподівалися того, що побачили. Що так приймативуть нас на Східній Україні. Учасники наших концертів не тільки артисти, але й глядачі".

Бандуристи з Дітройту зробили внесок на відновлення Преображенського собору, довкола якого досі точиться боротьба між РПЦ та Українською Автокефальною Православною Церквою. Артисти та глядачі вшанували пам'ять героїв Берестечка та засновника ОУН Євгена Коновальця.

Такий самий успіх капеля бандуристів мала і в Донецькому, де відбувся концерт 14-го червня. Після концерту глядачі і гості пройшли вулицями до пам'ятника Т. Шевченкові, де поклали квіти, там виник імпровізований мітинг, який розпочався співом „Ще не вмерла Україна".

Везуть м'ясо з Пряшівщини в Україну

Пряшів, Чехо-Словаччина (М. Мушинка). — На початку червня з східної Словаччини на Україну відправлено вже другий поїзд з вантажем 650 голів рогатої худоби на м'ясо. До кінця червня, в рамках договору між східнословацькими і совєтськими експортно-імпортними організаціями має бути відправлено в Україну ще два такі транспорти худоби, закупленої, в основному, в районах з українським населенням: Бардіїв, Свидник, Гумене та Старе Любовня. В кожному з цих районів селяни мають проблеми з збутом своєї худоби, бо ринок в Чехо-Словаччині не спроможний реалізувати всю їхню продукцію м'яса.

Із станції Требішов поїзд з рогатою худобою супроводжує совєтський конвой. Перші два поїзди дійшли на місця призначення в порядку. Передбачається, що контракт про продаж м'яса в СССР буде продовжено і на липень та серпень. До речі, згідно з контрактом, до кожної штуки худоби продавець повинен додати ще двадцять кілограмів сіна для її годування в дорозі.

Посилки м'яса із східної Словаччини повинні хоча частинно зменшити м'ясний дефіцит в Україні.

Філядельфійська Округа приготовляється до союзового дня

Філядельфія (с. г.). — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи кожного року влаштовує Союзовий День або інші імпрези, щоби пропагувати добре ім'я Українського Народного Союзу, вшанувати заслужених союзовців, як також дати нагоду союзовцям й іншим землякам — гостям з довколишніх місцевостей зустрітись та в родинній атмосфері провести час.

Цьогорічний, вже 26-ий з черги Союзовий День відбудеться в неділю, 18-го серпня, на чудовій посілості Українського Спортового Осередку „Тризуб" в Горшамі, Па.

Приготуванням Союзового Дня займається спеціяльний комітет, до якого належать члени Управи Округи й інші союзовці. Комітет вже відбув ряд засідань для наміченої загальної програми. Передбачається багату мистецьку програму, для танцюючих буде забава, а також буде відзначений союзовець з Філядельфійської Округи за довголітню працю для розбудови УНСоюзу. Будуть й інші несподіванки.

До участи в Союзовому Дні Управа Окружного Комітету вже від тепер запрошує союзовців та все громадянство Філядельфії й околиці розложити свій час так, щоби в неділю, 18-го серпня, спільно, як одна велика українська родина зустрілися на „Тризубівці" і спільно вшанувати заслужених союзовців.

УГКЦЕРКВУ ЗАРЕЄСТРУВАЛИ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ РІВНІ

Львів (С. Глутковська). — Статут Української Греко-Католицької Церкви зареєстровано в Україні на республіканському рівні 28-го травня після візити в Києві Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Мирослава Івана Любачівського. Офіційну реєстрацію перевів о. Роман Шафран, віцеканцлер Львівської Архиепархії, в п'ятницю, 14-го червня, у Києві.

Отримавши зареєстрований статут, УГКЦерква має усі права, надані релігійним інституціям згідно з новим законом про свободу совісти, прийнятому Верховною Радою України 23-го квітня цього року.

Владика Любачівський, глава УГКЦеркви, обговорював питання реєстрації й інші справи з головою Верховної Ради України Леонідом Кравчуком та іншими представниками влади. Обговорювали також справу набуття церкви в Києві для вірних УГКЦеркви. Представники влади виявили максимальну чемність і обіцяли взяти до уваги та полагодити незабаром цю справи. Однак до часу публікації цієї інформації українці-католики все ще не мають своєї церкви в столиці України.

У Литві діє УГКЦ

Вільнюс (УНІАР). — Тут у середу, 12-го червня, сесія Вільнюської міської ради ухвалила передати церкву св. Трійці, у якій довго працював Йосафат Кунцевич, єдиний українець, якого канонізувала Католицька Церква, вільнюській громаді українських греко-католиків.

Церкву збудовано 1514 року за гроші українського князя Константина Острозького, на знак подяки Богові за перемогу над військом московського царя.

У XVII-XVIII століттях тут був центр Василіянського чернечого чину. Саме тут був перший осідок творців і апостолів християнської єдности, митрополитів Михайла Рогози, Іпатія Потія, Вельямина Рутського. Останнім часом церква стояла пусткою.

Вийшла нова книжка Юрія Шереха

Ню Йорк. — У видавництві „Смолоскип" ім. В. Симоненка (Балтимор—Торонто) вийшла книжка статтей і есеїв Юрія Шереха (літературний псевдонім мовознавця Юрія Шевельова) п.н. „Третя сторожа". Книжка, що має 455 сторінок, містить також ілюстрації. Це третя книжка автора. Перша, „Не для дітей", вийшла 1964 року, друга, „Друга черга", 1978 року. Перша з них цілком випродана.

Назва нової книжки Юрія Шереха базується на оповіді Євангелії про розп'яття Христа в третій годині, найтрагічніший момент у земному житті Ісуса Христа, за яким наступило воскресення. У книжці зібрані праці автора останніх десятиліть. Вона цілком самостійна, але ідейно й стилево зв'язана з попередніми книжками автора і в цьому сенсі становить останню частину трилогії.

Відкривається „Третя сторожа" статтями про менше відомі аспекти творчости й діяльности Т. Шевченка, П. Куліша й І. Франка, про деяких незаслужено забутих сучасників і послідовників їх — Миколу Петренка, Василя Мову. Підсовєтська література репрезентована розвідкою про політичні памфлети Миколи Хвильового тощо. Великий розділ книжки розглядає видатних представників еміграційної літератури — Лівицьку-Холодну, Оксану Лятуринську, Юрія Тарнавського, Олександра Смотрича. В обороні незалежности України і української літератури автор полемізує з Солженіциним. Є в „Третій сторожі" й статті про театр і про архітектуру. Вперше друкуються спогади автора про період МУР в українській літературі зі спробою об'єктивно оцінити літературний рух того часу. Книжка розрахована на тих, хто цікавиться й більше розвитком української культури, явища якої автор бере на світовому тлі.

Набувати „Третю сторожу" можна в українських книгарнях, а також безпосередньо в видавництві „Смолоскип": Smoloskyp, P.O.Box 561, Ellicott City, Md. 21043. Ціна книжки 19.50 ам. дол.

Відвідини Папи в СССР не конче включатимуть відвідини в Україні

Ватикан. — Агостіно Боно і Джан Травіс з Католицької Інформаційної Служби подають, що пляновані на 1992-93 рік відвідини Папи Івана Павла II до Совєтського Союзу будуть „короткі і символічні" і вони правдоподібно не включатимуть відвідин західніх областей України, де, як відомо, живе приблизно шість мільйонів католиків і де активно діють Українська Греко-Католицька і Римо-Католицька Церкви, очолювані ієрархами визнаними Апостольською столицею. Цю інформацію подало англомовне видання „Сівача", органу Стемфордської епархії.

Свою інформацію згадані журналісти базують на джерелах державного секретаріяту Ватикану, що його тепер очолює кардинал Анджельо Содано. Содано заявив, що візита Папи може бути подібна до короткої символічної візити до Чехо-Словаччини і не включатиме України з причини існуючого у Західній Україні конфлікту між греко-католиками і православними. Минулорічна візита Папи в Чехо-Словаччину тривала 48 годин.

Кардинал А. Содано (донедавна Архиєпископ) обговорював можливість візити Папи до Совєтського Союзу

(Закінчення на стор. 7-ій)

У Львові підготовляється українське Бієнале

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Вже тільки кілька тижнів ділять нас від початку цікавої нової імпрези у Львові — Бієнале українського образотворчого мистецтва „Львів 91 — Відродження". Бієнале буде проходити від 2-го серпня до 5-го жовтня у виставових залах Національного Музею у Львові, Львівської Картинної Галерії, Музею Етнографії та Художнього Промислу. Конференція про проблеми сучасного українського мистецтва відбудеться 7-го і 8-го серпня.

Ця цікава імпреза притягнула увагу великого числа українських мистців з діяспори, зокрема коли Північну Америку відвідав недавно директор Бієнале і рівночасто директор Товариства „Гердан", що організує виставку, Орест Шейка.

Молодий, енергійний організатор приїхав сюди на запрошення Українського Музею в Ню Йорку і Товариства „Кобза" в Торонто та Українсько-Американського Фонду „Відродження";

О. Шейка розказує у редакції „Свободи" про запляноване мистецьке Бієнале.

Об'їхавши головні осередки української спільноти, О. Шейка здобув зацікавлення імпрезою українських художників так з Канади, як і з ЗСА. Він, відвідуючи нашу редакцію перед поворотом до Львова, міг похвалитися, що у безпосередньому контакті обіцяли свою участь такі мистці: Мирон Левицький, Галина Новаківська, Леонід Молодожанин, Денні Проць, Василь

(Закінчення на стор. 7-ій)

М. Ґорбачов підготовляється до лондонської зустрічі

Москва. — Як подає московський кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Крейґ Вітні, совєтський президент Міхаїл Ґорбачов розвинув активну діяльність, підготовляючись до поїздки в Лондон, де він спробує переконати західних керівників у тому, що зміни в СССР прийняли необоротний характер і Москва на цей раз серйозно взялася за впровадження вільної ринкової економіки.

У суботу, виступаючи на центральному телебаченні після зустрічі з групою політичних діячів і вчених, які займаються справами приватизації, президент сказав: „Деякі твердять, що Ґорбачов їде в Лондон як шантажист. Інші кажуть, що він їде просити милостиню. Все це не серйозно, поверхово і безвідповідально. Ніхто нікого не збирається ставити на коліна. Ніхто нікому не збирається диктувати".

В суботу Ґорбачов зустрівся у Кремлі з президентом Европейського банку реконструкції і розвитку Жаком Атталі. Відповідаючи після зустрічі на запитання журналістів, Атталі сказав, що, на його думку, Ґорбачов щиро вірить у необхідність запровадження ринкової економіки.

К. Вітні, однак, додає, що прагнення Ґорбачова прискорити реформи не слід розглядати як капітуляцію перед Заходом. Політика Ґорбачова диктується його власними інтересами.

Загальне ставлення Заходу до Ґорбачова можна назвати доброзичливим. В тій чи іншій формі всі стараються йому допомогти. Той же Атталі заявив, що його банк виділить 702 міл. дол. для фінансування різних економічних програм в СССР.

К. Вітні пише, що цими днями Ґорбачову і Бушеві буде представлений довготерміновий плян економічної реформи, розроблений спільно групою Григорія Явлінського і вченими Гарвардського університету. Центральним пунктом цього пляну стане або повна заміна функціонуючої нині в СССР грошової системи, або значна девальвація карбованця, вартість якого на чорному ринку впала до 2-3 центів.

В інтерв'ю для газети „Ізвестія" прем'єр-міністер Валентин Павлов назвав три умови, необхідні, на його думку, для врятування економіки: запровадження чіткого республіканського і загальносоюзного законодавства, яке регулювало б приватну власність, наводнення ринку товарами і послугами, необхідними людям, і створення грошової одиниці, яка викликала б довір'я.

І Ґорбачов, і Явлінський стараються не згадувати про конкретні розміри необхідної західної допомоги, але, судячи з усього, мова йде про сотні більйонів доларів.

ВІДНОВИВСЯ СУД НАД С. ХМАРОЮ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 17-го червня, знову розпочався судовий процес над звинуваченими у так званій справі народного депутата Степана Хмари.

Затверджено громадських захисників, делегованих УРП і Львівським телезаводом, відмовлено у громадському захисті Львівській Обласді, бо вона не є громадською організацією. Оголошено склад суду на чолі з Білоусенком, представників прокуратури, адвокатів, громадських захисників і обвинувачувачів. У залі засідань працює перекладач з російської на українську мову. Судове засідання і далі проводиться у тому самому маленькому і непристосованому приміщенні, що викликає справедливі нарікання, однак трансляція через гучномовці на вулицю перед будинком суду продовжується. Трансляцію слухають близько тисячі людей, що зібралися, як завжди, біля суду. До залі засідань знову введено ЗМОП. Практично всі адвокати підсудних та всі громадські захисники висловили недовір'я складові суду через їхню приналежність до Комуністичної партії. Навіть громадські засідателі є членами КПСС.

Степан Хмара, також висловлюючи недовір'я складові суду, особливо підкреслив недовір'я прокурорам Вікторові Щербаню та Анатолієві Рогатюку, які, мабуть стежили за суворим дотриманням закону, під час побиття підсудних у залі суду міліціонерами з Загону Міліції Особливого Призначення не зробили жодної спроби припинити побиття.

Підсудний Леонід Березанський відмовився брати участь у судовому засіданні і відмовився відповідати на питання судді. Підсудний Микола Головач заявив, що як громадянин УНР, він абсолютно не визнає комуністичний суд, вимагає суду присяжних і відмовився від захисника. Підсудний Михайло Ратушний звернувся до суду з заявою щодо стану здоров'я Олександра Ковальчука. Під час виступу з ним знову трапився напад гістерії. Громадський захисник Ст. Хмари звернулася до суду з заявою про те, що О. Ковальчук мав пройти незалежне психіятричне обстеження і перебувати не у в'язниці, а у психіклярні, оскільки його поведінка незаперечно свідчить про те, що він серйозно хворий.

По закінченні перерви захисники зачитали заяву про відтягнення суддів, громадських обвинувачувачів та прокурорів. Суд заяву відхилив. Відтак підсудний Олег Батовкін зачитав заяву-протест проти фабрикації кримінальної справи, в якій він вимагав притягнення до відповідальности полковника Григор'єва та слідчих, які побили під час слідства матір Батовкіна. Після цього громадянські захисники передали низку клопотань у зв'язку з відсутністю складу злочину, виступив

(Закінчення на стор. 7-ій)

У СВІТІ

ЗА СВІДЧЕННЯМ ЗАКОРДОННИХ дипломатів і представників ООН, Ірак володіє значно більшими запасами хемічної зброї і тактичних ракет, ніж повідомляє Багдад. Тепер стало відомо, що Ірак намагається приховати існування декількох лябораторій, в яких виробляється атомова зброя.

ПОЛЬСЬКИЙ СУД ПРИЙНЯВ безпрецедентне рішення виплатити активістові „Солідарности" Анджеєві Словіку грошову компенсацію за ті два роки і сім місяців, що він їх провів у тюрмі за комуністичного режиму.

СУД МІСТА ПЕТРОПАВЛОВСЬКА, Казахстан, засудив члена Демократичного союзу Віктора Леонтьєва до двох років виправних робіт за „образу президента": Леонтьєв розповсюджував „Антисовєтський календар" з карикатурним зображенням Міхаїла Ґорбачова.

В П'ЯТНИЦЮ, 14-ГО ЧЕРВНЯ, Латвія відзначила День пам'яті жертв комунізму. 50 літ тому понад 10,000 осіб було депортовано в Сибір.

Б. ЄЛЬЦИН ПРИБУВ ДО ВАШІНҐТОНУ З ОФІЦІЙНОЮ ВІЗИТОЮ

Вашінґтон. — Борис Єльцин, обраний тількищо, 12-го червня, на президента Російської федерації, найбільшої республіки СССР у всенародному голосуванні, прибув до Вашінґтону з чотириденною візитою. На підвашінґтонському летовищі Ендрус Єльцина і супроводжуючих його осіб вітали офіційні представники Уряду і обидвох палат Конгресу, між ними лідер республіканської меншости в Сенаті сен. Роберт Дол.

Його поїздка до З'єднаних Стейтів Америки, кілька днів після виборів, а спеціяльно запрошення Білого Дому і зустріч з президентом Джорджем Бушем та іншими представниками його Адміністрації, викликали збільшене зацікавлення у політичному світі не тільки до самої особи Б. Єльцина, з яким вже західні країни вспіли познайомитись раніше, але також до його місії і його відношення до союзного президента і генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, бо нема де правди діти, популярність Єльцина настільки зросла, що в останніх кількох днях у політичному світі більше говориться про нього, як, наприклад, про М. Ґорбачова, не зважаючи на те, що останнього запросила „велика сімка" до Лондону де він в липні матиме розмови з головами держав сімох індустріяльних країн, після закінчення формальної конференції.

Очевидно, велика група кореспондентів, присутніх на летовищі відразу засипали Єльцина питаннями про його відношення до президента СССР М. Ґорбачова і економічну перебудову, яка може здійснитись тільки з більшою допомогою західніх держав. „Ми не приїхали сюди, щоб випрошувати допомогу", — заявив Єльцин кореспондентам. „Наше завдання вести ділові переговори з урядовим і бізнесовим світом Америки, а крім того ми хочемо розказати вам правду про Росію і як вона виглядає сьогодні".

Виглядало, кажуть політичні спостерігачі і кореспонденти, що Єльцин намагався відсепарувати свою політику і свої економічні проблеми та заходи від політики М. Ґорбачова, який веде радше принижуючу, на думку багатьох совєтських критиків, політику випрошування економічної допомоги і не вірить, а зглядно, перестав вірити у власні сили. Єльцин натомість говорить про багатство Росії, добрива і копалини, які опинилися у занедбаному стані через погану політику колишніх і теперішніх господарників. Він цілком правильно обвинувачує в цьому також саму комуністичну систему, яка вбила приватну ініціятиву населення і навчила його дивитися, що усі справи повинна розв'язати держава.

Совєтська преса, агентство ТАСС повідомили в середу, 19-го червня, покликаючись на заяву пресового секретаря Ґорбачова, Віталія Ігнатенка, що президент Ґорбачов, мовляв, зустрічався перед відлетом до Америки з Б. Єльциним і вони обмінялися думками про актуальні справи. Союзний уряд, сказав Ігнатенко, позитивно ставиться до переговорів республіканських урядів із закордонними країнами, бо це не тільки допомагає економіці, але поширює зв'язки СССР із закордоном.

Одним словом кремлівські лідери не хотіли б залишати враження, що між ними і Б. Єльциним існують якісь поважні політичні різниці.

У Вашінґтоні всі очікують на зустріч Єльцина з президентом Дж. Бушем і на висліди цих розмов. Пресовий секретар Білого Дому дав однак до зрозуміння, що Уряд ЗСА немає інтенції дескредитувати в будь-який спосіб президента СССР.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 17-ГО ЧЕРВНЯ, Верховний Суд ЗСА голосами 5 до 4 рішив, що тюремні життєві злидні, такі як тіснота, погані санітарні умови та можливість бути виставленим на небезпеку, не є в жодному випадку переступленням Конституції, хіба що в'язні докажуть „зумисну байдужість" зі сторони тюремних властей. Аналітики твердять, що це рішення утруднить в'язням доказування, що вище згадані злидні тюремного життя не є переступленням восьмої поправки Конституції, якою забороняється жорстоку поведінку та незвичайне покарання.

ОРГАНІЗАЦІЯ, ЯКА ЗАХИЩАЄ права старших і убогих громадян, подала до відома, що Уряд незаконно збирає понад більйон доларів кожного року від тих громадян, відтягаючи по 30 дол. місячно із їхньої пенсії соціяльного забезпечення та не звертаючи їм коштів деяких медичних видатків, що їм законно належиться. Службовці соціяльного забезпечення підтвердили, що існує проблема компенсації деяких оплат пов'язаних з Медікер, одначе це не є виключно їхня провина, бо вони не мають окремих фондів на повідомлення тих осіб, яким ці пільги належаться. Отже особи, які підпадають у категорію старших убогих громадян повинні самі звернутися до місцевих урядів соціяльного забезпечення в цій справі. Згідно із схваленим Конгресом законом у 1988 році, що увійшов у життя 1989 року, особи, яким належаться ці соціяльні пільги, мусять мати понад 65 років і мати річні приходи не більші, як 6,620 дол. на одну особу, або 8,880 дол. для подружжя.

ТОМУ ШІСТЬ ТИЖНІВ легіслятура Фльориди вчванилася тим, що в цьому стейті введено найбільш строгий закон урядової етики в цілій країні. Тепер деякі члени цього законодавчого тіла є самі оскаржені у кримінальних злочинах, пов'язаних з етичними переступленнями згідно з попереднім законом. Прокуратура оскаржила 24-ох колишніх і теперішніх членів легіслятури в тому, що вони зумисне не виказали всіх своїх приходів між роками 1985 і 1988, включно з вакаційними поїздками до різних країв.

НА РІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ посадників американських міст у Сан Дієго вибрано Ньюарк, Н. Дж., як місто найбільш сприятливих умов життя. Таке вирізнення це місто дістало за те, що зуміло звестися з руїни та цілковито оновитися майже у кожній ділянці життя. Місто, що ще дуже недавно лежало майже в цілковитій руїні, сьогодні відроджується також і на культурному відтинку, будується вперше за 50 років новий театр, відкрито новий крамничний центр та цілий ряд мешкальних будинків для людей з низькими та середніми річними прибутками. Ньюаркові надано цей привілей ще й тому, що всі свої успіхи завдячує місто власним зусиллям та бажанням своїх жителів поліпшити своє особисте життя та змінити репутацію міста в країні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year*— $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Деякі аполітичні справи

Загал українців цікавиться здебільша політикою й економікою. Для недержавного народу політикою є все — мова, складня, правопис, освіта й молитва — все воно заторкує політику, бо все воно було переслідуване, як загрозливі для окупанта речі, коли настав час очищувати їх від русифікації чи польонізації — то це політика. Вся культура недержавного народу зазублюється за політику. У державних народів такого нема, зацікавлення суспільства звернене на поточні справи, а політика, економіка й культура розвиваються в атмосфері загальної свободи. Така трагедія, як штучний голод в Україні 30-их роках з сьоми мільйонами жертв — це була політика. І чорнобильська трагедія теж була наслідком окупаційного стану України. У вільному світі такі нещастя невідомі.

Але відомими є стихійні катаклізми природи, такі, які незалежні від політичної системи даної країни. Найбільшим нещастям є землетрус — він ударив недавно по окупованій Грузії, але й проковтнув понад 100,000 жертв у Банґладеші на Далекому Сході, де частину країни залив ще океан. У минулому році Південна Каролайна зазнала такого нещастя, як ударив торнадо. Каліфорнія відома з тамошніх землетрусів, з можливістю яких рахуються архітекти нових домів. Ню Йорк і околиця можуть дозволити собі на хмародери, бо вони здвигнені на ґраніті. Тепер іде евакуація великої морської бази на Філіппінах у зв'язку з вибухом вулкану.

Зовсім інша проблема — росту населення і його прохарчування. Є дві країни у світі, де страхом перед голодом виправдується прийняти закони, які перечать свободі людини, перечать Божим і людським природним законам. В обох тих країнах вже давно обмежено право подружжям мати більше, як одну дитину. Донедавна в Індії вільно було мати двоє дітей.

У „Ню Йорк Таймсі" з 16-го червня появилася прецікава стаття надісланої з китайської провінції Ґвантан. Читаємо, що там тепер загострено надзір над населенням, щоб подружжя не мало більше, як одну дитину. Це вже досить давній тамошній закон. Коли подружжя прагне інакше — мусить зголошувати до комуністичної влади просьбу на дозвіл. Але понад троє дітей влада не дозволяє ні в якому випадку. На цьому тлі розіграються різні трагедії. У містах верства інтеліґенції, здебільшого з таким драконським законом погоджується, частина обурена — приєднується до тихої опозиції проти найстрогішої диктатури, яка панує у суходільному Китаї. На селах люди здебільша не розуміють арґументу, що ніби не буде чим прохарчувати людей, бо село має харчі. Наведено у тій статті такий страхітливий факт: у родині, в якій було троє дітей, мати знову завагітніла. Сусід доніс про це комуністичній владі. Приїхало несподівано поліційне авто і жінку забрали до шпиталю на примусову операцію. Схвильований і обурений до краю чоловік жінки побіг до того донощика сусіда — убив його і поранив дружину й дитину. Його арештували, засудили на смерть і негайно стратили.

У всьому світі є тепер около 5 більйонів 300 мільйонів населення. Найгустіше населення в Індії. Там живе 850 мільйонів автохтонів, при чому на 1 кв. милю припадає яких 650 осіб. Тому, що в Індії існує ще традиційна кастовість, є мозаїка племен і традиційна вірність своїй партії — створила фанатизм — то Індія з її демократичним державним устроєм є тереном хронічних кривавих сутичок. Недавно світ був потрясений підступним убивством голови провідного роду — Раджіви Ґанді.

У Китаї живе 1 більйон і 300 мільйонів душ, „лише" 300 осіб на 1 кв. милю. У демократичній Індії державне плянування родин не спричинює опозиції, бо той закон прийняв парлямент. У Китаї партійна контроля над числом дітей є одним із засобів терору, який тримає поверх більйонове населення у дисципліні, підставою якої є страх. Колись воно обірветься, — коли тільки провалиться комунізм також у Китаї.

В Організації Об'єднаних Націй існує Комісія під назвою „Програма Родинного Плянування". Американський Уряд припинив вплату туди своєї суми у протесті, що та Комісія толерує китайську державну контролю народин. В Америці годі подумати про щось таке — тут нема страху перед браком харчів при існуванні могутнього промислу. Але хто його знає? Якщо далі чорні родини матимуть наче традиційно по шестеро-дев'ятеро-десятеро дітей — може і тут заговорять про цю, покищо для нас, диковинну систему.

М. Мельник

КІЛЬКА ЗАВВАГ ДО ДЕБАТ ПРО КОНСТИТУЦІЮ УКРАЇНИ

У половині травня Леонід Кравчук, голова Верховної Ради як теж і голова Конституційної комісії зробив звіт Верховній Раді про проєкт конституції України. Звіт був досить об'єктивний в тому сенсі, що Кравчук тут і там передавав думки меншости комісії. Не бракувало теж арґументів звітодавця, що підтримували різні положення проєкту. Та, на жаль, читаючи звіт, можна було завважити брак найбільш основного арґументу в цього роду дебатах, цебто арґументу про відношення між конституцією і політичною стабільністю країни.

Верховна Рада України повинна б прийняти таку конституцію, яка допомогла б у створенні політичного устрою, що запевнив би політичну стабільність. Життя іде вперед і разом з тим приносить зі собою зміни і проблеми. Час від часу, в результаті тих змін, суспільство ділиться на ворожі табори. Ворожнеча може перейти від лагідної до гострої, а то й до загрози політичного перевороту, диктатури, чи громадянської війни. Один політичний устрій дає можливість полагодження конфліктів ще поки вони зайдуть задалеко, так як це діється в Америці чи Англії. Другий устрій може бути причиною безперестанних змін уряду, державних переворотів, спричинених кандидатами на диктаторів, а то й кровопролиття.

Як знаємо, кожна конституція встановляє розподіл державних функцій між парляментом, екзекутивою і Верховним судом. У Франції до реформ ДеҐоля, розподіл той був без сумніву одним з найгірших. До того часу уряд в тій країні переходив з рук до рук що кілька місяців. В таких обставинах уряд багато зробити не може. Ще не дуже так давно в країнах Південної Америки методою для зміни уряду було не голосування, а політичний переворот, ініційований амбітними генералами і полковниками.

Обговорюючи проєкт конституції у Верховній Раді, значна кількість депутатів дає за приклад конситуцію і політичний устрій Америки. Комуністам це, звичайно, не подобається. Та в дійсності, не було б нічого кращого, як створення конституції і політичного устрою на зразок Америки. Україна не має майже досвіду в цій ділянці і коли ДеҐоль, реформуючи конституцію Франції, перебрав основні ідеї з американської конституції, то чому не могли б того зробити українці? Конституція, що допомогла б втримати політичну стабільність, є, мабуть, більш конечна для українського народу, чим для багатьох інших народів. Нам всім відома схильність українців до отаманства і сварок.

У чому суть конституції і політичного устрою Америки з точки зору політичної стабільности?

Основна річ, це рівновага сил між президентом, Конґресом (парляментом) і Верховним судом. У Франції перед ДеҐолем такої рівноваги не було, переважно тому, що парлямент призначував і відкликав уряди країни.

В Америці, президент незалежний від Конґресу, бо його вибирають виборці, а не Конґрес. Державні секретарі (міністри) мусять бути затверджені Палатою Репрезентантів, але Конґрес (за вийнятком, „імпічменту") не може відкликати ані президента, ані державних секретарів. Крім цього президент, за допомогою вето, може уневажнити закон, прийнятий Конґресом. Президентське вето може бути уневажнене тільки тоді, коли дві треті членів однієї чи другої палати висловляться проти вето. Це й один наріжний камінь в будинку політичної стабільности в Америці.

Другим основним фактом в тому напрямі, це відсутність пропорційности у виборі членів Конґресу. В деяких країнах люди голосують і за партіями і за кандидатами до парляменту. Після виборів кількість послів, що партія висилає до парляменту, є сперта на пропорції голосів, що її партія дістає під час виборів. Така система сприяє творенню великої кількости партій. При цій системі парлямент, замість займатись законодавством, витрачує час на політичні сварки і творення коаліцій для встановлення нових урядів.

Щоб бути вибраним послом чи сенатором в Америці, кандидат мусить дістати звичайну більшість голосів. Цього роду система не сприяє існуванню великої кількости партій і таким чином сильно допомагає у втриманні політичної стабільности в країні. В дійсності, в Америці через довгий час здобували місця в Конґресі тільки дві партії, що заставляло людей до компромісів і таким чином дозволяло їм полагоджувати найгостріші національні конфлікти.

Третій наріжний камінь — це Верховний суд. У минулому в Америці не раз траплялись випадки, де президент зробив якесь потягнення, що було незгідне з конституцією. Вирок Верховного суду змусив тоді президента до уневажнення його рішення чи відкликання якоїсь акції. Вироки Верховного суду не раз уневажнювали закони Конґресу чи стейтових парляментів і змушували їх переробляти ці закони.

І врешті проблема стабільности конституції. Конституція може здобути і втримати респект населення, а зокрема людей, що займаються політикою, коли її тяжко змінити. Нормально, це можна досягнути тоді, коли принаймні дві треті членів парляменту висловляться за даною зміною. Для противаги парляментові треба б теж виборцям дати змогу змінити конституцію за допомогою голосування.

(Закінчення на стор. 7-ій)

Любов Дражевська

Напередодні Загальних зборів Українського Музею

У неділю, 23-го червня, відбудуться чергові загальні збори громадської організації Українського Музею, 15-ліття якого будемо відзначати восени. УМ був заснований Союзом Українок Америки і відкритий 2-го жовтня 1976 року. Професійно виконані виставки зразу ж зацікавили і відвідувачів Музею, українців і неукраїнців, і фахових музейників. Про УМ згадували в американській пресі і в довідниках для туристів.

Усвідомлюючи значення музею, СУА вирішив перетворити його на загальноукраїнську культурну інституцію і притягати до співпраці з нею ширші кола громади. Основуючі збори корпорації „Український Музей" відбулися 12-го червня 1977 року.

Багато води протекло з того часу і Гадсоном і Дніпром. Багато виставок експоновано в музеї, видано коло 20 каталогів їх. Пересувні виставки побували в численних містах Америки й Канади. В минулому році УМ спонзорував для показу в Україні виставку „Радослав Жук — сучасна церковна архітектура діяспори" (фотографії церков, що їх запроєктував архітект Р. Жук). Каталог виставки „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" був повністю перевиданий у журналі „Пам'ятки України", має вийти як окреме видання.

Діяльність музею детально зафіксовано в щорічних двомовних звітах УМ, які виходять від 1979 року, подробиці є у „Вістях Українського Музею", які з'являються в „Свободі" теж від 1979 року. Черговий звіт про працю музею в 1990 році буде розданий усім присутнім на зборах 23-го червня, буде розісланий усім членам і приятелям музею, різним установам.

У „Слові голови Управи", надрукованому в цьому звіті, Тит Геврик пише про заслуги свого попередника на цій посаді, д-ра Богдана Цимбалістого. Дванадцять років діяльности д-ра Цимбалістого були часом динамічного зростання музею, його перетворення на одну з найважливіших українсько-американських культурних інституцій і на один з найпопулярніших у Ню Йорку так званих „малих" музеїв.

Крім самовідданої організаційної праці д-ра Цимбалістого, дуже важливою була і є підтримка з боку української громади Союзу Українок Америки, членів і приятелів музею. Співпрацювали видатні діячі української культури в діяспорі, назву кількох із сузір'я тих, що відійшли у вічність: Йосип Гірняк, Яків Гніздовський, Ізидора Косач-Борисова, Любов Марголіна-Ганзен. Вадим Павловський, Наталя Осадча-Яната, Петро Холодний. Вирішальним чинником була муравлина праця співробітників музею, більшости членів Управи і добровільців. Допомагають також приятелі музею і не тільки з Ню Йорку й околиці, але з інших міст Америки, а віднедавна і з України. Відомо, що одна річ балакати, а друга — „тягти воза". На щастя, в музеї і коло нього є чимало „конячок". Звичайно, на землі нема раю і люди не янголи, але досягнення Музею перекривають усе дріб'язкове. Добре, що музей має дедалі більше молодих приятелів. Добре, що серед членів Управи переважають люди з молодого і середнього поколінь, серед старших є поза конкуренцією.

Нині в Україні щораз сильніше відчувається потреба допомоги з боку діяспори і в декого постає питання — чи варто утримувати в Ню Йорку репрезентативний Український Музей? Може треба спрямувати всі наші зусилля виключно на підтримку економіки й культури України, на допомогу жертвам Чорнобиля. Звичайно, ці зусилля абсолютно необхідні, але необхідним є також і існування нашого музею. Наші друзі в Україні кажуть, що, розбудовуючи в Ню Йорку життєздатний Український Музей, ми цим допомагаємо Україні. Один визначний колекціонер мистецтва в листі до музею написав, що „ваш і наш" музей — це наша культурна амбасада в цьому мегалополісі — Ню Йорку. Завдяки музеєві широкий світ дізнається про Україну.

Музей нині плянує ряд виставок, серед них три, що віддзеркалять і увічнять твори українських мистців найвищого рівня. Восени цього року має відкритися виставка праць Михайла Черешньовського. Буде експоновано переважно скульптуру з дерева, бронзи й гіпсу. Буде також дереворізьба, фотографії пам'ятників і деяких скульптур. Пізніше має відбутися виставка малярства Якова Гніздовського. Йде підготова виставки праць Петра Холодного, мол., — малярство, ікони, графіка. Каталог до виставки має бути одночасно монографією про його багатогранну творчість. Звичайно, періодично відбуватимуться виставки мистців з України. Будуть лекції, освітні програми.

Приміщення музею затісне і це стало ясно від перших років його існування. У червні 1982 року Управа УМ почала збіркову кампанію на придбання нового будинку для музею. У відозві Управи було написано: „Зробім ще одне спільне зусилля й збудуймо установу, яка буде одним з найтриваліших з наших здобутків, буде гордістю теперішніх і майбутніх українських поколінь, яка буде внеском до культурного життя Америки і зрівняє нас з іншими державними народами, які мають подібні установи в Ню Йорку.

Українська громада відгукнулася пожертвами до будівельного фонду. В 1985 році музей купив будинок на 6-ій вулиці схід, між Другою і Третьою авеню за 1,250,000 дол. Частину грошей заплатили, під заставу

(Закінчення на стор. 7-ій)

Володимир Барагура

ДУХОВЕ ПОВЕРНЕННЯ ПЕТРА АНДРУСЕВА В УКРАЇНУ

(Огляд есею Романа Яцева „Історія очима надії").

II.

В добі „жорстокій, мов вовчиця", в добі побрязкування шаблею, в добі ненаситного імперіялізму, менш щасливі, підяремні спільноти шукали порятунку не в войовничості, а в духово-моральній та інтелектуально-мистецькій силі, яка зберегла б їхню національну ідентичність і скріпила б національний організм. На перше місце висунулася освіта, наука й мистецтво, побудовані ідейно й тематично на національних первнях й на найвищих щаблях мистецької досконалости.

Окупація України тоталітарним режимом переконала творчі одиниці, що культура стане найкращою зброєю в боротьбі із займанцями. На людей інтелекту впала найбільша відповідальність за збереження національної субстанції.

Важливу ролю у боротьбі за душу українського народу відіграв тоді мистецький гурток „Спокій" (заснований у Варшаві в 1927 р.), який на підставі затвердженого польською владою статуту, мав право діяти на терені цілої Польщі. Головну ролю в загальному Гуртку відограв мистець Петро Мегик, приятель Андрусева.

Початково Андрусів був графіком-ілюстратором видань для дітей — книжкових і журнальних. Але роля ілюстратора його не вдоволяла, бо він мусів стосуватися до вимог тексту, тобто йти по лінії автора, а не за власною концепцією.

Від ілюстратора був уже тільки один крок до жанрового, станкового мистецтва за свобідно вибраною тематикою та власною її мистецькою розв'язкою. Перша виставка праць Андрусева, яку влаштував „Спокій" і яку рецензенти прийняли позитивно, штовхнула мистця на складніші, багатофіґуральні композиції та сюжетно скомпліковані теми. Це відкрило Андрусеву шлях до вершин його мистецької творчости — до історичного малярства. В його картинах проявлялася душа нації. Так через ілюстрування дитячих і юнацьких видань, Андрусів ступив на шлях візуально зображувати історичну тематику та вірно відтворювати події нашого минулого — побуту, одягу, зброї, архітектури. Він усвідомлював собі труднощі в цих пошуках, бо в ході століть ця документація затратилася, або була знищена, чи загарбана окупантами.

Спроби символічних картин, нпр., „Голгофта України" (про голод 1933 р.) не протривали довго, бо мистець почував себе найкраще в конкретно-реалістичному зображенні минулого України.

Андрусів пробував теж своїх сил у письменницькій творчості, але швидко закинув і цю ділянку, бо вона теж не відповідала його талантові.

І знову прийшов до голосу історико-біографічний момент. Це одруження Андрусева з Наталією Семіон, яка теж була мистецько обдарована, хоч і в іншій ділянці — вокалістики й хореографії, студії яких закінчила в Варшаві. Хоч її талант був іншого, естрадного типу, все ж таки вона, як мистець стояла близько свого чоловіка, розуміла його та створювала йому атмосферу, яка сприяла ростові його таланту.

В Америці Андрусів проявив себе в архітектурній графіці, в стінописі та в педагогічній ділянці виховування майбутніх адептів образотворчого мистецтва.

Залишив по собі Андрусів теж низку оглядів, рецензій, полемічних статтей на мистецькі теми. Найважливіша його студія, це обґрунтування відповіді на питання „Чому в нас немає історичного малярства?". Цей есей став стрижневою працею в його збірці „мистецтво — найсильніша зброя", яку впорядкував і зредаґував літературознавець Григорій Лужницький, а яка вийшла стараннями дружини мистця в „Бібліотеці Українознавстава" НТШ в 1987 році. Заходами дружини появився теж великоформатний історичний календар з нагоди Тисячоліття Хрищення України з репродукціями історичних картин роботи Андрусева.

Вершинною малярською працею, шедевром багатофіґурного жанру, яка межує з панорамною креацією є „Хрищення України-Руси". Вона є „лебединою піснею" малярської творчости Андрусева. На жаль, вона зберігається в невідповідних консерваційних умовах і зуб часу може знищити її безповоротно.

В основному розвідка Р. Яцева „Історія очима надії" — це тільки вдала спроба знайти ключ до зрозуміння тайників і досягнень образотворчого таланту П. Андрусева. Студія П. Яцева заслуговує на увагу й признання за те, що дослідник дуже чітко накреслив розвоєву лінію таланту мистця від дитячих рисунків, почерез графічні ілюстрації, спроби жанрового багатофіґурного станкового малюнку до циклу великих полотен на теми найбільш героїчних подій із історії нашої, батьківщини, аж до картин-шедевру „Хрищення України", якою Андрусів вивершив працю свого мистецького життя.

Вартість есею Яцева лежить ще й у тому, що ним автор відкрив Андрусеву двері повернення в Україну, яку маестро так щиро й глибоко полюбив, що віддав для неї всі свої творчі сили, нехтуючи особистим життям.

Любов Коленська

ПРО УКРАЇНСЬКЕ ДІВЧАТКО, ПРО ЖАЙВОРОНКОВІ ЙОГО КРИЛА

II.

Сама залюбки малювала під музику. Лікарі перестерігали її перед яскравим сонцем, тож виходила вона з мамою на прогулянку дуже раненько або як було хмарно. В такі дні вони манджали ровером вулицями міста; заходили в парки, музеї. Дужче усіх їй подобався Полтавський краєзнавчий. Її там захоплювали маленькі звірятка — хом'ячки, ласки. Жаль тільки Саші було, що вони були неживі. Вона допитувалася матері — чи померли вони від старости чи їх убили... бо з дива вона не могла вийти, що такі маленькі, а вже неживі. Заспокоїлася від маминих слів, що померли вони таки від старости. У неї це вже було в душі, що до всього маленького і живого — вона ставилася із материнською ніжністю, мов би відчуваючи його безборонність. Та й вдома в неї була собака і кіт, та й рибки в акваріюмі, а навіть вони пригорнули в дім папужку-альбіноса, що якось влетів до них на балькон.

Ще в шість років Саша закохалася у свого двоюрідного братика Вітю Бажанського — білявого, голубоокого хлопчика і він появлявся на її малюнках — як гусар, то наречений, а то й було в них зі Сашею весілля... Згодом вона побачила фільм „Три мушкетери" — і її улюбленцем став д'Артаньян — артист Михайло Боярський — і знову з ним появилася ціла серія малюнків. Навіть писала вона до нього листа, але його не вислала. І вкінці з'являється в неї на обрії — остання її і найсильніша любов — чарівний юнак Митхун Чакраборті. Його оправлений портрет Саша носила безустанно коло серця... А батьки раді кожним її щастям, кожним щасливим переживанням — берегли його і щасливі були з нею. Коли ховали її, то з портретом Митхуна...

З 1986 року, коли Саша побачила індійський фільм „Танцівник диско", то він справив на неї таке глибоке враження, що з цього часу вона не пропустила жодного індійського фільму, що йшов у Полтаві і відтоді вона дуже цікавилася Індією, культурою цієї країни, зокрема любила артистів. На деякі з індійських фільмів вона дивилася кілька разів. Та й з цього часу змінилася тематика її малюнків.

Іноді Сашині запити викликали здивування. Вона питалася, де подівся слон, на якому вона їздила верхи, та й ще рішучо твердила, що на ньому їхати було страшно. Батьки їй не перечили, але знали, що Саша не могла бачити слона, бо такого і в Полтавському зоопарку не було. І батько її шукав за виясненням, коли писав таке: „Тоді, що це? Пам'ять душі? В такому разі тема Індії не випадкова. Але що ми знаємо про таїну нашого народження і смерті, про підсвідомість?.."

Саша малювати починала вранці, після сніданку. Просила, щоб їй дати паперу і сідала за свій окремий столик. А тоді уся затихала в собі... Інколи мугикала під ніс якусь мелодію. А коли кінчала малюнок, бігла до тата і обіймаючи його, прохала глянути на малюнок. Часом щастило їй зразу вдало намалювати, але й бувало таке, що доводилось Саші перемальовувати по три-чотири рази, плачучи... Удома у них й сьогодні зберігається до п'ятисот її незакінчених малюнків: то лиш личко, то лиш очі, то напівпостаті...

Серед багатьох книг, що були в їхній хаті, з їхньої домашньої бібліотеки, Саша вибирала „Рисунки Дюрера", „Дюрер та його епоха", може тому, що вони були багатоілюстровані. Залюбки дивилася на Ганса Гольбайна, а зокрема на Альбрехта Альтдорфера. Його „Битву Александра Македонського з Дарієм" вона розглядала довго і пильно з лупою в очах. Та таки найбільш улюбленим її малярем був Дюрер. Подобались їй теж роботи Нарбута, Васнецова, Білібіна. Часто переглядала із зацікавленням екслібриси та багатоілюстровані дитячі книжки. Але вона від цих малярів не відмальовувала. От сподобається їй якийсь фраґмент бачений крізь вікно, чи в кіно... Малювала з маминих „студенток", бо її мати викладає в музичному училищі, малювала і родичів, зодягаючи їх в казкові одежі та омолоджуючи їх, малювала звірятка, вигадуючи для них якийсь фантастичний одяг чи чудернацькі орнаменти, щоб тільки — отим „звіряткам, рибкам і птахам, було приємно", — пише її батько.

Саша виготовила теж кілька манюсіньких книжечок (4 на 2.5 форматом) і в яких, — як каже тато, — „поселила" десятки незвичайних жучків, називаючи їх незвичайними іменами. Та й ще виготовила дві книжечки віршів, помистецьки оформивши їх малюнками та орнаментами, — і, як це пояснює Сашин батько, книжечка ця була за всіма видавничими правилами: „Саша Путря. Віршики. Видавництво — 'Рідний дім'. Головний редактор — 'Фунтик'. Головний художник — 'Маленький бухгальтер'. Поет — 'Какашка в пушку' (прізвисько, яке дала їй сестра, коли в Саші від вживання ліків випало волосся й почав виростати новий пушок; прізвисько Саші сподобалось. І присвята: 'на пам'ять і на сміх дорогій сестричці Лєрочці та її подружкам і сусідам по кімнатах від Саші'. Ці ж вірші такі ж веселі як і була сама Саша". Їх залишалося десятки на клаптиках паперу, з записниками, серед книжок та іграшок.

Як уже згадано в попередній статтейці Г. Дениско, перебуваючи в лікарні вже востаннє 22-го січня, Саша намалювала свою останню роботу — „Автопортрет". До неї прибігли діти й її просили, щоб вона намалювала їм картинку. І як пише Сашин тато — вона всміхалась і казала: 'Намалюю, намалюю! Всім намалюю!'

А в ніч на 24-січня вона відійшла. Останні її слова були: 'Тату?... Ти пробач мені... За все...' Прожила Сашенька 11 років, 1 місяць і 21 день. Хай святиться ім'я твоє донечко!" — Оцими згорьованими словами кінчається

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1991 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
45 Галдіс Стефан
48 Кліес Хельсі
57 Геберт Лариса
59 Папроцький Стефанія
63 Ґутрі Аманда, Бріян, Джонатан
76 Клебан Петро, Марія, Катерина, Христина
86 Черник Адріян
120 Манастерський Михайло
130 Редко Христина; Михайлюк Василь
134 Вірстюк Христина
164 Мюссер Касій; Ковалевський Йосеф
174 Кривий Соня
183 Аббот Віль
206 Ґрібов Дмитро, Павліна
209 Белл Кевін Томас М.
217 Новицький Данило, Риян; Щур Августин
220 Мелинишин Саманта
231 Байчамп Матвій; Буханан Давид; Шефер Шанон
242 Кейрней Єсіка; Прок Матвій, Філіп; Серіті Альфред, Андрій, Анджельо, Антоній; Снітзер Йосиф, Кімберлій; Сулик Христина; Федако Андрій, Данило, Ребека, Стасі
254 Платош Михайло, Христина
283 Гриник Малісса, С.
368 Ґраґам Макс
375 Левицький Христина
379 Демчук Данило, Сара; Оманн Мішель, Патрик; Пітух Іванка, Петро
381 Луціяно Меґан; Лукніцький Ґарад
390 Буґрин Сара
407 Галстед Милес
422 Ґріффін Патрик
427 Черкас Іван
434 Самолук Андрій
452 Шефілд Голлій
473 Мончак Лукаш
484 Кропп Роман
496 Шевчук Роман

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
75 Шептак Мішель
93 Шута Марія
123 Децкер Бранді
153 Шуль Андрій
161 Ларік Варвара, Юрій
194 Кампаґна Вікторія
235 Вацлавський Володимир

257 Кріль Марія
334 Ладан Беверій, Віктор
358 Мороз Леоніля
368 Попович Андрій 2, Стефан 2.
372 Головка Іванна, Марілин
374 Ганула Іван
375 Бережницький Павло; Лісий Наталка
385 Остап'юк Стефан
457 Бровар Ліса

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
375 Сарахман Михайло, Олександер

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
34 Бровн Марта
261 Корвонський Джеймс
492 П'ясецький Лев

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
368 Кирилюк Таня

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
15 Чечулін Іван
42 Зволінський Іван
70 Галькович Степан
78 Кость Кевін
88 Денисенко Марія
113 Шварц Джеймс
126 Аміґ Дженіфер
261 Нікитюк Евелин
305 Грицкіс Таня; Гартзель Беті; Ґрубер Андрій
333 Боберський Сумер
372 Поселужний Джаніка
379 Ґрабовський Боґуміла, Риш Марко; Якуб'як Матвій
382 Крупський Діяна
407 Сірант Зеня
445 Дмитришин Іванка, Ліда, Тарас

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
75 Шептак Мішель
93 Шута Марія
161 Лапик Варвара, Юрій
173 Кастеріото Джеймс
235 Ваславський Володимир
242 Снітзер Йосиф, Кімберлій, Мітев, Христян; Федако Данило, Стасі
257 Кріль Марія
334 Ладан Беверлій, Віктор
372 Головка Іванна, Марілин
383 Лапотський Тіна
385 Остап'юк Стефан
452 Бровар Ліза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
51 Музика Василь
56 Росе Джанет
70 Іваник Василь
102 Федак Рейні
204 Мельник Дженіфер
217 Паснак Патриція
324 МкЛавглін Патрик
361 Гнат Ліда, Надія
367 Яцьків Марґарита
372 Когут Віцькі
399 Форович Олександер
432 Борейко Донна
462 Гриневич Михайло, Надія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
17 Фолей Марйорі
29 Вельґос Григорій
102 Бобечко Карен
112 Аллен Джеймс; Федак Василь
123 Децкер Бранді
153 Шуль Андрій
194 Кампаґна Вікторія
234 Берзанський Джері
235 Варвіґ Шері
268 Стасюрак Христина
358 Мороз Леоніла
374 Ганула Іван
375 Бережницький Павло; Лисий Наталка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
16 Стеранка Джулія
349 Стек Іван

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Бабурка Лариса; Догертій Филип
8 Гованський Марко
15 Чеулин Лінда
27 Дак Надіна; Коритко Джа Дак
47 Ганич Карол, Микола
59 Тарасюк Марія, Орест
63 Война Верґінія, Едвард
88 Бетлій Тодд; Колесса Галина; Луцишин Андрій; Цимбал Андрій
130 Михайлюк Зіна
158 Кузишин Галина
174 Яґилевич Данута 2.
184 Макар Іван; Чабан Лев, Тарас
204 Шумило Рома
209 Кушнір Іван
214 Чижович Євген мол.
217 Федоряка Елисавета, Мирон
231 Бароні Рональд мол.; Бойтес Роберт; Дунн Раймонд Модерський Роберт
242 Височанський Йосиф; Гіксон Еймі; Прок Розамарія; Серітті Альфред мол., Кармен; Снітзер Матвій, Христина; Федеко Данило, Шерій
259 Пітула Коррін
266 Самко Йозефа
271 Ріопко Марко
282 Болоський Григорій
292 Рудзінський Іван
316 Боді Федерік
320 Рад Орест
321 Соус Річард
333 Боберський Соммер
340 Ромуальдо Маріо мол.
349 Крайник Ярослава, Юрій
368 Яросевич Віктор; Погребінська Наталка
372 Поселужний Джанет
375 Левицький Катерина, Остап
379 Пітух Ґарій, Марія; Оман Катерина
382 Крупський Діяна
408 Креховецький Люба
414 Шаповал Олександер
432 Свищ Орися
452 Будник Рут
473 Кіт Галина
476 Куліш Андрій
486 Суліван Іван, Оксана, Тимотій
496 Ґринів Марія, Ярослав; Крищук Михайло; Мартинюк Андрій, Марія; Семенюк Володимир; Хомицька Зоряна, Олег; Шевчук Борис, Ірена

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
15 Бойчук Стефан *; Ліщинський Ярослав
21 Вороблевський Марія
25 Фіцен Маєр *; Твердовський Микола *
32 Декан Олексій
83 Мисак Михайло *
102 Сіка Анна
103 Фафендик Марія
125 Наливайко Ярослав *
127 Кость Петро *
131 Андрущин Микола *
158 Данилів Павло *
191 Карій Марія
221 Борняк Катерина; Дацьків Марія
239 Стратієнко Марта
240 Дзюман Марія
245 Ласковий Михайло 2 *
292 Іський Марія
334 Ладан Беті, Віктор 2 *
337 Котик Марія
348 Повель Марія
353 Граміяк Мирон *, Марія
361 Настин Ольга
367 Данилишин Ольга
375 Щупаківський Іван *
379 Козій Володимир *; Стецько Петро *; Янечко Марія
423 Боґданець Теодор *
457 Зарицький Володимир *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
367 Завадецький Касімір
372 Куравський Джанета

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
16 Кузьмик Ніна
240 Якима Параня; Хома Стефанія
430 Фещак Ярослав *
440 Нагачівець Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
368 Кирилюк Таня

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Чочанський Йосиф
15 Чечулін Аналіза, Іван *
78 Кост Кевін *
182 Войтюк Катерина
194 Кулинич Любомир *, Оксана; Пришляк Марія
231 Братшав Роберт мол. *, Ленокс Едвін *, Ріта
375 Бариляк Михайло *; Демкович Андрій *
379 Дзядик Тереза; Ґрабовський Елисавета; Карецький Іван *; Ступен Наталка; Якуб'як Йосиф *
414 Ґемсток Чарлес *
434 Жеребний Михайло *; Кайда Ігор; Кмет Ярослав *
488 Попович Софія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
217 Завадецький Казимір *
489 Куравський Джанет

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
16 Малій Анна
27 Пфітцемаєр Юрій *
32 Декан Олексій
36 Ярославська Катерина
102 Гаврилів Степан *; Сіка Анна
125 Наливайко Ярослав *
127 Кост Петро *
161 Семків Леон *
168 Баралецький Степан *
173 Затварницький Роберт *
191 Карій Марія
216 Мадай Андрій
221 Дацьків Марія
239 Стратієнко Марта
242 Федако Данило 2 *
245 Ласковий Михайло 2 *
292 Іскі Марія
306 Спуґані Станлій *
334 Ладан Бетія, Віктор 2*
348 Павел Марія
367 Данилишин Ольга
379 Гаєвий Іван, Ольга; Козій Володимир *; Стецько Петро *
423 Богданець Теодор *
455 Камінський Хризанта
458 Панчишин Елисавета

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Возняк Марія
14 Семенюк Ольга
15 Зенюк Неоніля; Сокіл Олексій *
23 Бінковський Юлія
25 Куман Михася
27 Гладкий Адріян *
51 Стахнів Зоріяна; Фаріон Ярослава
93 Коропей Ніна
106 Кикіш Микола *; Щудло Анна
116 Харків Олександер *
168 Баралецький Марія
171 Оленкевич Дарлена
200 Пакура Стефан *
204 Зваричук Василь *, Стефан *
217 Буцьор Роман *
226 Волянський Владислав
277 Курилець Мирон *
292 Балтарович Лариса, Оксана
316 Ґараж Василь *; Яницький Кенет *
337 Качанюк Ольга
341 Шеремета Іван *
361 Гнат Марія; Цимбаліста Марія
374 Станчак Іван
414 Благодатний Юрій
430 Кононенко Христина
432 Борейко Анна, Іван *; Петрук Марія
458 Гассан Катерина
484 Драґош Зенон *
496 Петришин Прасковія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Созанський Ґюзепа *
15 Бойчук Стефан
22 Бойко Павло *; Перун Джері *
25 Твердовський Микола; Хом'як Елисавета
32 Новаківський Роман *
42 Макар Маріянна; Тижбір Петро
51 Ільницький Марія; Кульчицький Анна, Филип; Шарун Ірена
55 Грицьківський Ірена
56 Харук Петро *
57 Левицький Василь *
70 Білик Стефанія
83 Мусак Михайло *
103 Гатала Роман "О"; Фарендик Марія
106 Марчук Михайло; Юревич Марія
116 Сич Дмитро
125 Наливайко Анна
128 Зазуляк Людвіка
131 Андрущишин Микола
158 Данилів Петро
164 Прядка Стефанія
177 Гесфорд Анна
204 Зваричук Марія
221 Борняк Катерина
233 Назар Василь *
240 Дзюман Марія; Шубин Іван *, Михайло *
270 Світницький Петро "О" *
293 Федишин Ірена
304 Коваль Розалія
337 Котик Марія
348 Лисогір Давид *
349 Ясиновський Марія
353 Греміяк Марія, Мирон; Спел Беатріс, Франк *
361 Настин Ольга
375 Щупаківський Іван
407 Кондуцький Василь *
432 Галушка Наталка
457 Зарицький Василь
477 Піжак Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
307 Сидоряк Стефан *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Ґілліс Марія
6 Фров Іван *
8 О'леар Теодор *
20 Донка Єсеня 2
44 Глущак Стефан *
45 Хоптяний Володимир *
56 Гербак Марія
58 Яковенко Марта
75 Вацик Євгенія, Леонард *
83 Бабіяк Іван *
102 Круник Микола *; Длуґос Анна 2.
114 Суптеля Михайло
115 Бандурка Явдокія
142 Полевчак Василь *
161 Лапик Михайло 2 *
163 Кічуга Марія
164 Кудриш Іван 2; Кравицький Стефан *
167 Кульматицький Іван *
171 Сакало Микола
175 Лопатяк Володимир; Хміль Анна 2.
182 Красінчук Теодор *
191 Мельник Ксеня
217 Волке Чарлес *; Оглук Микола
220 Вербовецький Стефан; Ґулич Дмитро; Ларсен Іван *
221 Бенко Стефан; Новак Станлій *
238 Виноградник Іван *
245 Дешулик Микита *
256 Вівчар Іван
266 Папура Роберт *
276 Мадзяк Йозефіна; Луберт Анна
287 Зварич Григорій 2. *
292 Гризодуб Марія
345 Парій Володимир *
356 Ткачук Григорій
361 Дорош Михайло
364 Левицька Анна
371 Смішкевич Еміль
372 Головка Михайло *
407 Близнюк Донна
409 Дворницький Йосиф *
414 Брезицька Софія
439 Голик Іван *; Сліпенький Юрій
445 Шклянка Павло *
448 Федорів Михайло *
457 Лев Василь
477 Ярошовський Анна
486 Костирко Микола

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
15 Зенюк Неоніля
47 Ганич Карол, Микола
153 Артимишин Роман
174 Ягилович Данута
217 Федоряка Елисавета, Мирон
231 Бароні Рональд; Дунн Раймонд; Модерський Роберт
242 Серітті Алфред, Кармен; Снітзер Матвій, Христина; Федако Шерил
333 Боберський Суммер
360 Тютюнник Тамара
375 Левицький Катерина, Остап
473 Кіт Галина
488 Турів Марія
496 Ґринів Марія; Крищук Михайло; Семенюк Володимир; Хоміцький Зоряна, Олег; Шевчук Борис, Ірена

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
231 Братшав Роберт мол. *; Буквальтер Вендій; Геплер Рандаль *; Готлі Річард *; Модерський Роберт *; Палайя Кармен *
269 Фуґа Павло *
375 Демкович Андрій *; Лесюк Юрій *
434 Ґарбера Роман *; Жеребний Михайло *; Крет Ярослав *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Данкевич Михайло
22 Джун Франциc *
47 Юрченко Настя
62 Гасюк Адам *
168 Галушка Корнило *
204 Пенкал Гелена
349 Сірман Петро *
407 Хамбул Богдан *
414 Слюсаренко Петро *
434 Коваль Володимир
442 Андрійчук Лев
448 Майброда Василь
458 Гірняк Володимир
465 Повідайко Михайло *

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 30-го квітня 1991

Кляса T16	102
Кляса P70	78

Нові кляси

Кляса W	27
Кляса E18	1,956
Кляса E20	2,223
Кляса E65	265
Кляса P20	3,206
Кляса P65	145
Кляса TP65	1,190
Кляса T23	195
Кляса WSP	379
Кляса SP-E65	415
Разом	**10,181**

Забезпечення Департаменту дорослих

Старий рід	7
Кляса P70	31
Кляса T	399
Кляса W	8,452
Кляса P20	5,609
Кляса E20	5,125
Кляса E65	1,578
Кляса P65	747
Кляса DP60	119
Кляса DP65	655
Кляса SP-W	368
Кляса SP-E65	204
Кляса ADD	5,780
Кляса T10	473
Кляса T5	104
Кляса DT30	5
Кляса APT	24

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Кляса W	0
Кляса P20	414
Кляса E20	235
Кляса P65	29
кляса E65	74
Кляса E18	7
Разом 30 квітня 1991	**30,439**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 березня 1991)	17,761	44,655	5,780	68,196
Активні члени (Приріст у квітні 1991)				
Нові члени	66	81	28	175
Прийняті наново	23	60	—	83
Прийняті з перехідними листами	2	2	—	4
Зміни кляс забезпечення	3	5	—	8
Прийняті з Деп. Молоді	—	1	—	1
Разом	**94**	**149**	**28**	**271**
(Убуток у квітні 1991)				
Суспендовані	21	23	14	58
Відійшли з перех. листами	—	2	—	2
Зміни кляс забезпечення	3	5	—	8
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	2	63	—	65
Вибрали гроші	20	32	—	52
Відійшли з вип. п. сум забез.	15	39	—	54
Виплатили вповні вкладки забезпечення	15	51	—	66
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпеч.	—	1	14	15
Разом	**77**	**216**	**28**	**321**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у квітні 1991)				
Виплачене забезпечення	15	51	—	66
На безпл. продовж. забезп.	7	9	—	16
Разом	**22**	**60**	**—**	**82**
(Убуток у квітні 1991)				
Померли	—	25	—	25
Вибрали готівку	12	19	—	31
Повернені в активні	4	3	—	7
Вигасло продовж. забезп.	3	5	—	8
Разом	**19**	**52**	**—**	**71**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця квітня 1991 р.	**17,781**	**44,596**	**5,780**	**68,157**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць квітень 1991-го року**, як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО** зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенди вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, які **впродовж КВІТНЯ 1991-го РОКУ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

Гол. директор для Канади
JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника
GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ALEXANDER G. BLAHITKA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A 4Y8

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ГОЛОВНІ РАДНІ:
TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ALEX CHUDOLIJ
281 Urma Avenue
Clifton, N.J. 07013

ANYA DYDYK-PETRENKO
16050 Dorset Road
Laurel, Md. 20707

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ANNE REMICK
10 Sunnyside Avenue
Canton, Mass. 02021

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

WALTER KORCHYNSKY
212 Meadowbrook Pky E.
Horseheads, N.Y. 14845

WASYL LISCYNESKY
4257 Dentsler Road
Parma, Ohio 44134

PAWLO DOROZYNSKI
297 College Street
Toronto, Ont.
Canada M5T 1S2

VASYL LUCHKIW
49 Windmill Lane
New City, N.Y. 10956

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"
ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДИРЕКТОР БЮРА УНС У ВАШІНҐТОНІ
EUGENE IWANCIW
400 North Capitol St., N.W.
Suite 859
Washington, D.C. 20001

АДМІНІСТРАТОР ОСЕЛІ „СОЮЗІВКА"
JOHN A. FLIS
Foordmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
MARIA CHUCHMAN
Sts Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont.,
Canada M1S 4P4

STEPAN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN T. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Very Rev. STEPHEN BILAK
1750 Jefferson St., Apt. 301
Hollywood, Fla. 33020

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ

КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ,

ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1991 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	165.59	153	795.79	330	343.20
2	58.99	154	19.60	331	375.10
5	1,116.66	156	279.39	332	82.63
6	218.16	157	411.45	333	100.25
7	608.78	158	1,399.26	336	1,985.22
8	814.61	161	1,405.20	338	29.90
9	126.72	162	531.75	340	1,237.55
10	99.05	163	1,099.92	341	256.49
11	27.16	164	515.75	343	442.49
13	2,063.37	165	148.41	345	869.95
14	228.38	168	465.24	348	663.64
15	1,932.21	169	555.54	349	2,251.12
16	369.46	170	1,664.29	350	946.59
17	609.49	171	623.30	352	413.96
18	72.15	173	1,321.50	353	2,699.38
19	156.49	174	1,633.10	354	285.88
20	1,178.34	175	889.50	355	149.14
21	95.70	176	682.75	356	332.43
22	686.28	177	276.31	361	1,614.90
23	62.03	178	76.96	362	501.57
24	1.65	179	45.74	364	322.40
25	2,265.98	180	520.46	368	1,449.50
26	715.49	182	1,190.87	369	44.19
27	1,319.68	183	681.06	370	506.14
29	285.35	184	355.99	371	1,027.59
31	154.10	190	25.32	372	824.25
32	437.27	192	109.01	373	18.81
34	190.02	193	8.00	375	3,484.12
36	33.02	194	1,085.32	376	62.15
37	1,129.43	200	829.40	377	315.74
38	446.73	202	0.83	378	150.15
39	1,355.85	204	1,505.60	379	1,652.70
40	29.98	205	413.90	381	85.57
42	1,678.73	206	1,147.31	382	412.47
43	167.31	211	40.98	383	540.47
44	118.96	213	163.84	385	1,171.81
45	149.10	214	664.21	387	123.83
46	97.22	216	1,035.91	389	101.09
47	1,408.82	217	1,205.83	390	591.13
48	14.41	218	41.75	397	765.22
49	176.03	220	2,800.33	399	1,722.13
50	663.57	221	2,039.91	401	389.25
51	412.90	222	320.46	402	638.59
52	92.49	223	35.89	407	2,886.95
53	567.15	224	148.85	408	527.89
55	692.03	226	174.86	409	745.25
56	533.66	228	67.22	412	118.70
57	928.15	230	3,049.02	413	16.24
58	285.83	231	1,034.36	414	615.47
59	2,009.63	233	138.52	416	638.73
62	84.30	234	328.72	421	513.67
63	2,023.19	235	102.64	422	466.89
65	175.24	236	959.57	423	937.32
66	345.85	237	329.09	424	392.66
67	267.93	238	1,064.44	427	404.88
70	780.80	239	68.93	429	62.63
73	7.64	240	2,260.00	432	1,536.07
76	1,242.58	241	95.77	433	615.90
78	965.63	242	1,483.46	434	2,144.83
81	192.11	243	7.73	437	446.64
82	437.71	245	850.01	438	138.18
83	1,041.88	247	341.04	439	739.23
86	428.96	248	133.35	440	335.29
88	1,451.44	253	201.18	441	726.97
91	66.59	254	359.82	442	792.67
92	9.25	257	291.30	444	811.09
93	1,670.45	258	4.02	445	475.78
95	36.12	259	439.99	448	246.74
96	387.56	260	31.34	450	540.46
98	53.80	261	611.35	451	519.82
99	56.52	264	60.58	452	245.67
100	52.99	266	1,731.90	454	332.95
101	135.35	267	1,143.90	455	42.95
102	832.61	268	176.67	456	255.32
103	1,754.20	269	359.21	457	5,199.89
104	102.49	270	274.61		
		271	1,092.92	458	8,330.74
105	138.63	276	227.33	459	43.92
106	851.03	277	669.05	461	323.89
107	93.97	280	11.23	462	276.85
108	17.39	281	320.49	463	102.06
109	33.26	282	61.71	464	187.50
110	115.64	283	935.40	465	1,704.36
112	483.14	285	693.57	466	213.65
114	1,368.70	286	153.47	467	58.52
116	587.41	287	960.32	468	225.55
119	51.80	288	7.00	470	33.57
120	1,056.73	290	217.68	471	340.62
121	468.16	291	470.30	472	1,066.41
122	79.73	292	1,218.36		
123	666.26	293	468.01	473	1,311.36
126	197.90	295	228.61	474	642.78
		296	62.58	476	44.44
127	1,462.02	297	339.73	479	390.71
128	181.35	301	689.82	480	165.46
129	97.88	303	525.34	481	295.33
130	255.44	304	194.36	484	528.02
131	1,461.76	305	1,047.00	485	28.15
132	246.24	306	45.42	486	1,074.99
133	558.49	307	534.48	487	137.05
135	58.64	309	55.11	488	256.38
136	493.79	312	33.25	489	817.88
137	203.92	316	2,333.39	490	282.07
139	112.99	317	203.69	491	130.65
141	35.15	318	67.28	496	430.63
142	178.05	320	448.77	497	117.96
143	70.00	321	393.18	498	261.10
145	9.57	322	135.17	500	370.38
147	584.33	323	224.42	501	14.78
149	29.49	324	57.28	502	391.39
150	326.96	325	693.99	503	286.18
151	65.13	327	1,390.35	506	18.12

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 200,247.81

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	168	1.95	349	46.40
6	11.00	170	93.40	350	3.20
8	18.40	171	14.80	352	21.30
10	43,55	173	34.55	353	29.00
11	8.30	174	99.40	354	9.20
13	6.50	175	8.60	355	11.00
15	14.75	176	18.00	361	13.45
16	34.60	180	20.20	364	8.50
17	13.55	182	36.00	368	8.30
20	28.30	183	12.55	371	41.55
22	53.70	200	52.70	372	41.20
27	11.50	204	75.45	375	53.55
29	4.80	206	8.30	377	37.00
32	3.35	214	41.70	378	11.00
34	14.45	217	37.10	385	37.15
37	4.05	218	11.00	397	11.00
39	51.00	220	6.50	399	58.70
42	61.50	221	36.35	401	61.40
44	0.85	222	11.75	402	12.15
45	12.25	230	19.00	407	40.85
46	26.00	231	35.90	408	21.40
47	39.20	233	18.35	409	51.70
50	50.20	234	33.40	412	11.00
55	5.00	239	6.40	421	72.00
57	36.10	240	62.60	422	1.75
58	8.30	242	39.70	424	27.55
59	43.05	245	15.10	427	8.65
62	2.45	247	10.15	432	92.20
66	2.45	248	2.55	433	18.40
70	4.90	253	2.00	434	213.80
78	13.75	259	46.20	437	29.25
82	28.10	260	26.00	438	6.50
83	47.15	261	11.25	439	66.15
86	11.00	266	39.60	440	46.20
88	77.05	267	33.60	441	62.70
93	3.90	268	14.00	442	83.90
95	5.10	269	16.00	444	105.25
96	10.10	270	16.55	445	28.50
102	5.75	271	21.40	450	35.40
103	27.80	277	8.75	451	6.50
104	22.00	282	0.85	452	6.50
107	6.50	283	27.70	454	45.55
108	0.85	286	14.80	456	4.80
112	9.20	287	10.65	459	0.85
116	16.85	291	2.45	461	9.20
119	25.60	292	14.70	462	11.00
120	66.15	293	11.00	464	6.50
122	6.50	297	7.20	465	85.35
127	38.80	301	91.00	471	14.00
129	2.45	303	35.00	472	30.75
130	83.90	304	23.30	473	24.90
133	42.75	305	13.00	474	20.20
142	2.25	307	48.10	479	18.40
143	8.30	316	25.00	480	14.00
147	29.45	317	29.75	484	19.50
149	32.60	320	42.25	486	1.75
150	6.50	327	74.95	487	77.00
153	3.45	328	4.00	491	6.30
158	21.75	331	8.70	496	22.75
161	13.00	336	12.10	500	14.00
162	9.20	340	35.90	502	11.10
163	43.00	345	2.90	503	11.40
164	36.20	348	6.30	506	11.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 5,028.90

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1991 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
22	Володимир Бардигула	50.00
44	Катерина Бодник	50.00
116	Степан Кухлевський	50.00
147	Глядєс В. Ченкей	50.00
180	Григорій С. Масійовський	50.00
206	Марія Гладик	50.00
209	Олександра Масляк	50.00
213	Агнес Бекос	50.00
245	Юстина Надрага	50.00
256	Володимир Г. Стаков	100.00
269	Осип Фуга	50.00
281	Анна Путас	50.00
288	Анна Копе	50.00
349	Текля Пузик	50.00
355	Надія Кобзей	50.00
355	Зенон М. Штогрин	50.00
368	Анна Максимович	50.00
375	Володимир Радзібаба	50.00
	Разом	**950.00**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
432	Проктор Дунець	50.00
	Разом	**1,000.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ, 1991 р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
5	Анна Марко	1,000.00
5	Анна Марко	500.00
11	Михайло Березовський	500.00
15	Ольга Ярмола	1,000.00
15	Ольга Ярмола	500.00
20	Ксеня Дунька	2,000.00
20	Ксеня Дунька	3,000.00
20	Михайло Стечна	1,000.00
31	Катерина Неда	1,000.00
39	Анна Курилко	500.00
39	о. Василь Середович	500.00
42	Володимир Пеленський	500.00
44	Степан Глущак	500.00
70	Тессі Кушнір	1,000.00
87	Микола Максимик	1,000.00
100	Григорій Волошанський	500.00
114	Каліста Ф. Чопівський	1,000.00
116	Микола Нагірник	500.00
127	Василь Потішко	500.00
153	Дмитро Суфлер	500.00
157	Катерина Василенко	1,002.47
157	Катерина Василенко	500.00
157	Катерина Василенко	500.00
161	Михайло Ляпік	1,000.00
161	Михайло Ляпік	1,000.00
164	Степан Кравіцкі	1,000.00
167	Іван Кульматицький	500.00
175	П'єр Потопник	500.00
175	П'єрр Потопник	500.00
182	Теодор Красінчук	1,000.00
191	Марія Коцур	1,000.00
191	Ольга О'Неіл	1,000.00
191	Ольга О'Неіл	1,000.00
194	Ярослав Ядельський	1,000.00
209	Марія Серфін	500.00
217	Мілян Соколовський	700.00
220	Дмитро Ґулич	1,000.00
220	Катерина Редош	1,000.00
221	Матвій Косар	528.00
221	Петро М. Мельник	500.00
221	Марія Плешкевич	500.00
233	Михайло Зазуля	526.00
234	Петро Яримович	500.00
238	Іван Виноградник	1,000.00
242	Микола Мазур	1,000.00
245	Микита Дешулік	500.00
261	Гарри Ґульда	500.00
264	Стелла Буетннер	500.00
267	Катерина Е. Козуляк	1,000.00
276	Анна Любарт	500.00
287	Григорій Зварич	2,000.00
287	Григорій Зварич	1,000.00
316	Танка Непорадний	500.00
323	Джозеф М. Себель	1,000.00
323	Джозеф Себель	500.00
325	Іван Крук	1,000.00
332	Михайло Левка	1,000.00
349	Іван Стек	400.00
361	Михайло Елиїв	500.00
361	Д-р Володимир Михайлів	500.00
362	Марія Кравчак	500.00
364	Дебора Анна Філіпов	1,000.00
364	Анна Левицька	1,000.00
367	Михайло Кавин	1,500.00
368	Лідія Рудик	500.00
372	Микола Головка	1,000.00
377	Енн Гольман	500.00
385	Володимир Дмитрук	1,000.00
409	Джозеф Дворніцкі	1,000.00
409	Павль Вольф	1,000.00
414	Софія Брезіцка	1,000.00
414	Степан Фіголь	2,900.00
422	Станислав Кузів	1,000.00
437	Анна Ґой	500.00
438	Гелен З. Линч	500.00
	Разом	**63,056.47**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
341	Ольга Максимович	1,000.66
341	Іван Муза	1,000.00
421	Степан Зварич	5,000.00
426	Микола Бручковський	1,000.00
427	Василь Плаской	500.00
439	Юрій Сліпенький	1,000.00
445	Павло Шклянка	500.00
448	Вікторія Келлєр	1,000.00
498	Володимир Костюк	330.00
	Разом	**11,330.66**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА КВІТЕНЬ 1991

Членські вкладки	$237,465.17
Прибутки книгарні і друкарні	77,755.93
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$346,686.82
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	56,913.17
Гіпотечних позичок	39,842.17
Членських позичок	2,017.56
Уділів	3,542.88
Банків	5,799.39
Разом	**$454,801.99**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$15,485.08
Стипендії	150.00
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	603.48
За дозрілі вивінувальні грамоти	1,000.00
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Загальних канцелярійних видатків	40.00
Коштів інвестицій	230.00
Коштів канцелярії у Вашінґтоні	2,562.18
Разом	**$54,903.24**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$700.00
Переносне конто-платні	10,920.09
З продажі англ. Енц. Українознавства	1,015.00
Премії за реасикурацію	8.48
Пожертви для Фонду Відродження України—УНС	2,443.48
Переносне конто	635,085.00
Разом	**$650,172.05**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$2,161,884.94
Сплачено гіпотечних позичок	26,841.60
Сплачено членських позичок	6,358.55
Разом	**$2,195,085.09**
Разом загальний прибуток на квітень 1991	**$3,670,183.47**

ВИДАТКИ ЗА КВІТЕНЬ 1991

Виплати членам:	
Грошові звороти	$28,563.99
За дозрілі вивінувальні грамоти	115,041.92
Посмертні допомоги	74,387.13
Відсотки від посмертних допомог	120.53
Премії за реасикурацію	1,655.11
Дивіденда членам	435.16
Повернені вкладки	95.72
Допомога з Фонду Братського	1,000.00
Разом	**$221,299.56**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$11,090.14
Союзівки	91,728.22
Книгарні і друкарні	77,921.02
„Свобода" за орган	85,484.36
Організаційні видатки:	
Оголошення	$6,297.76
Лікарські бадання нових членів	491.80
Винагорода обласних організаторів	7,122.50
Винагорода Відділових секретарів	83,293.61
Винагорода Відділових предсідників і касирів	7.43
Винагорода Відділових Організаторів	14,319.85
Кошти подорожей обласних організаторів	1,184.23
Кошти обласних засідань	556.58
Разом	**$113,273.76**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$16,662.69
Платня працівників	42,646.07
Премії за шпитальне забезпечення працівників	323.19
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	81,673.55
Разом	**$141,305.50**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актуарія і статистики	$24,390.00
Банкові оплати за опіку над бондами	3,039.23
Книжки і друки	183.92
Вкладки до братських конгресів	219.50
Загальні канцелярійні видатки	6,599.94
Оплати до асекураційних урядів	350.00
Кошти канадської канцелярії	300.00
Поштові оплати	2,449.35
Кошти друків і приборів	1,189.69
Обслуга машин	330.11
Кошти телефону	7,063.58
Загальні кошти подорожей	2,922.36
Разом	**$49,037.68**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$277.61
Кошти інвестиції	430.00
Переносне конто	635,020.00
Кошти компютеризації	3,300.00
Кошти українських публікацій	1,516.50
Дотації	12,500.00
Спортова акція	969.00
Виплати Відд. Братської діяльности	20.00
Виплати Фонду Відродження України — УНС	10,708.00
Переносне конто — платні	10,920.09
Відсотки від закуплених бондів	19,979.45
Разом	**$695,640.65**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,532,000.00
Уділено гіпотечні позички	26,424.24
Уділено позички на підклад грамот	8,442.56
Капітальний ремонт на Союзівці	22,264.25
Разом	**$2,589,131.05**
Видатки за квітень 1991	**$4,075,911.94**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: ФОНДИ:	
Готівка	$825,408.57	Забезпеченевий	$64,040,672.68
Бонди	48,400,389.15	Акцидентовий	1,910,676.17
Уділи	1,503,354.00	Братський	(871,159.57)
Гіпотечні позички	5,088,993.11	Сирітський	412,427.52
Позички на грамоти	604,399.25	Захисту	(1,344,760.82)
Реальності	2,264,973.02	Наглої потреби	58,433.26
Друкарські і електронічні машини	280,820.10		
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,033,401.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$65,106,289.24**	**Разом**	**$65,106,289.24**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1991 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У КВІТНІ 1991 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у квітні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1991 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	4	16,000	2		5
48	С. Івасечко	1	3,000		1	1
		5	**19,000**	**2**	**1**	
	Округа БАЛТИМОР					
15	І. Кунь	1	15,000			9
	О. Зинюк	1	5,000	1		
320	І. Радь	1	3,000		1	1
		3	**23,000**	**1**	**1**	
	Округа БАФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	1	5,000	1		3
	Округа ЧИКАҐО					
220	І. Мелінишин	1	3,000		1	4
259	Ю. Ґуглик	1	5,000			2
379	Анна Деметро	9	27,000			9
452	Наталія Шуя	2	4,000		2	4
		13	**39,000**		**3**	
	Округа ДІТРОЙТ					
174	А. Слюсарчук	4	57,000	1	1	9
183	Катерина Назарк	1	2,000		1	1
292	Стефанія Федик	1	5,000			7
		6	**64,000**	**1**	**2**	
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	1	3,000			3
473	Віра Баніт	3	13,000	1		3
		4	**16,000**	**1**		
	Округа НЮАРК					
27	Р. Лапичак	2	10,000			2
76	Т. Клебан	4	20,000			4
214	О. Твардовський	1	5,000			2
340	Е. Макар	1	50,000			2
		8	**85,000**			
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	3	13,000		2	5
254	А. Платош	2	6,000			2
390	П. Буґрин	1	10,000		12	1
414	І. Телюк	1	3,000			2
		7	**32,000**		**3**	
	Округа НЮ ЙОРК					
5	Марйон Климишин	2	13,000			3
8	Марія Кульчицька	1	3,000			5
86	І. Сєрант	1	3,000			1
130	Ю. Юрків	3	9,000		2	4
158	Емілія Саноцька	1	3,000			1
184	Варка Бачинська	3	15,000			11
204	Марія Шумило	1	3,000			1
		12	**49,000**		**2**	
	Округа НІЯҐАРА					
427	П. Дяків	1	3,000			2
	Округа ПАССЕЙК					
134	В. Дячук	1	3,000			1
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
209	Ірена Пендер	2	13,000			2
349	М. Захарко	2	10,000		2	3
372	Софія Лонишин	1	2,000		1	1
		5	**25,000**		**3**	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М. Пришляк	1	5,000			1
153	Ю. Данилів	1	5,000	1		4
231	В. Пастушок	10	157,000	3	2	14
321	І. Бучковський	1	50,000			1
375	П. Тарнавський	5	23,000	2		10
422	Ю. Будерацький	1	4,000			3
		19	**244,000**	**6**	**2**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	М. Турко	5	38,000			7
120	Е. Матіяш	1	5,000		1	5
		6	**43,000**		**1**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	7	24,000	2	3	10
316	Марія Сверида	1	5,000			2
		8	**29,000**	**2**	**3**	
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	28	182,000	5		29
382	Юлія Кресіна	1	2,000		1	2
389	М. Хомин	1	5,000			2
		30	**189,000**	**5**	**1**	
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	1	3,000			3
283	Ю. Гавришків	1	5,000		1	1
484	В. Кроп	1	3,000			4
		3	**11,000**		**1**	
	Округа ТОРОНТО					
407	В. Шаран	1	10,000			1
408	о. М. Стасів	1	3,000			1
432	Ярослава Зорич	1	3,000			8
		3	**16,000**			
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
57	М. Савків	1	5,000			2
88	Стефанія Ґаврилюк	3	9,000			4
	В. Квас	1	3,000			
266	В. Варшона	1	3,000			2
476	о. І. Куліш	1	3,000			1
		7	**23,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
164	Т. Бутрей	2	10,000			2
282	Г. Болоський	1	10,000			2
333	Марсі Боберська	2	8,000	1		4
		5	**28,000**	**1**		
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	2	20,000			4
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
368	А. Маринюк	3	18,000			4
381	В. Борискевич Бойд	1	10,000		1	1
486	В. Оренчук	3	15,000			5
488	О. Ліневич	1	5,000	1		1
496	М. Кігічак	18	70,000	7		62
		26	**118,000**	**8**	**1**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У КВІТНІ 1991 РОКУ

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у квітні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у квітні	Забезпечення на суму Разом у 1991 р.	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	19	63	244,000	672,000	11
2.	Піттсбург	17	6	26	43,000	141,000	3
3.	Шамокін	14	30	41	189,000	248,000	7
4.	Аллентавн	12	5	9	19,000	54,000	2
5.	Скрентон	4	—	—	—	—	—
6.	Вілкс Бери	8	5	12	28,000	64,000	2
	Разом	**95**	**65**	**151**	**523,000**	**1,179,000**	**25**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	3	11	23,000	140,000	1
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	12	37	49,000	215,000	3
2.	Сиракюзи-Ютика	12	3	11	11,000	46,000	1
3.	Рочестер	10	8	24	29,000	325,000	3
4.	Трой/Олбані	8	7	12	23,000	47,000	—
5.	Баффало	6	1	4	5,000	14,000	1
	Разом	**66**	**31**	**88**	**117,000**	**647,000**	**8**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	17	8	23	85,000	187,000	—
2.	Джерзі Сити	10	—	8	—	47,000	1
3.	Перт Амбой	12	5	9	25,000	50,000	—
4.	Пассейк	4	1	7	3,000	27,000	2
	Разом	**43**	**14**	**47**	**113,000**	**311,000**	**3**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	13	32	39,000	175,000	1
2.	Дітройт, Миш.	19	6	25	64,000	144,000	9
3.	Клівленд, Огайо	18	—	7	—	27,000	1
4.	Янгставн, Огайо	5	—	3	—	27,000	—
	Разом	**70**	**19**	**67**	**103,000**	**373,000**	**11**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	7	11	32,000	68,000	—
2.	Бостон, Масс.	5	—	8	—	32,000	1
3.	Вунсакет, Р. Ай	6	2	5	20,000	43,000	—
	Разом	**25**	**9**	**24**	**52,000**	**143,000**	**1**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	—	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	—	—	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	—	—	—	—	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	18	26	80	118,000	505,000	23
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	3	15	16,000	78,000	2
2.	Монтреаль, Квеб.	6	4	9	16,000	61,000	2
3.	Ніяґара, Онт.	10	1	8	3,000	101,000	—
4.	Захід Канади	13	—	4	—	14,000	—
	Разом	**50**	**8**	**36**	**35,000**	**254,000**	**4**
	Загальна сума	**390**	**175**	**504**	**1,084,000**	**3,552,000**	**76**

Л. ЛУК'ЯНЕНКО, Л. ТАНЮК І Л. КОСТЕНКО В СТОЛИЦІ КАНАДИ

В зв'язку з симпозіюмом слов'янської драми в Оттавському університеті, до столиці Канади загостили Ліна Костенко з сином Василем і Лесь Танюк з дочкою Оксаною. Майже в той самий час, на запрошення Світового Конґресу Вільних Українців, прибув до Канади Левко Лук'яненко, голова Української Республіканської Партії, депутат Верховної Ради України і довголітній політичний в'язень, який провів понад 20 років в совєтських тюрмах і таборах. На запрошення місцевого відділу Конґресу Українців Канади він приїхав на три дні до Оттави.

З допомогою Андрія Глуховецького, директора Українського Інформаційного Бюра Конґресу Українців Канади, Левко Лук'яненко відбув в Оттаві цілу серію корисних зустрічей з високими урядниками і політиками канадського уряду і парляменту. Він також зустрівся з головою канадської держави Рамоном Гнатишиним і з суддею Найвищого Суду Канади Джоном Сопінкою.

В середу, 1-го травня, Левко Лук'яненко переговорював з вищими урядниками канадського міністерства закордонних справ. Він поінформував їх про політичну ситуацію в Україні, про страйк шахтарів Донбасу та про політичний арешт депутата Степана Хмари. Левко Лук'яненко заохочував міністерство закордонних справ приспішити відкриття канадського консульства в Києві та дізнався про можливість канадської медичної та гуманітарної допомоги жертвам чорнобильської катастрофи.

Опісля Лук'яненко з дружиною мали зустріч зі Свендом Робінсоном, членом федеральної Палати Громад з Нової Демократичної Партії, критиком канадської закордонної політики, який є досить добре обізнаний з ситуацією в Україні. Увечорі першого травня подружжя Лук'яненків мали зустріч з численною українською громадою міста Оттави в залі українського православного собору. Депутат Лук'яненко детально розповів про теперішню ситуацію на Україні, про змагання українських патріотів за суверенність і незалежність України та про потребу терпеливости і загальної співпраці в тих змаганнях. Пані Надія Лук'яненко, яка репрезентує жіночі організації України, зворушливо оповідала про трагічну долю мешканців околиць Чорнобиля.

Наступного дня депутат Лук'яненко продовжував свої зустрічі і розмови з канадськими урядниками і політиками. Зокрема він мав довшу розмову з членом федеральної Палати Громад Джоном Бозлі, який очолює постійну парляментарну комісію закордонних справ і міжнародної торгівлі, а також з критиком закордонної політики з ліберальної партії Лойдом Екскворті. Останній особливо зацікавився справою арешту Степана Хмари і обіцяв слідкувати за її розвитком.

Відбулася також зустріч з вищими урядниками Банку Канади, який друкує державні банкноти не лише для Канади, але також і для інших держав. Браян Рід, директор міжнародного відділу Банку Канади, познайомив Лук'яненка з процесом друкування бакнотів. Як відомо, уряд України плянує випуск своєї власної валюти.

Опівдні Лук'яненко зустрівся з суддею Найвищого Суду Канади Джоном Сопінкою, який запросив нашого гостя на обід. Український депутат, за фахом правник, запросив Сопінку приїхати до Києва на міжнародний симпозіюм юристів, який має відбутися в жовтні цього року. Пополудні депутат Лук'яненко мав розмови з високими урядниками канадської комісії людських прав — першим заступником голови комісії Мішелем Фалярдо-Рамзеєм і генеральним секретарем Джоном Гакером. Було порушено можливість поїздки голови канадської комісії Максвела Ялдена в Україну для зустрічі з українськими діячами оборони прав людини.

Після цієї зустрічі Левко Лук'яненко з дружиною були прийняті канадським Генеральним Губернатором, Високодостойним Рамоном Гнатишиним, в його офіційній резиденції. Під час розмови з гістьми з України Генеральний Губернатор підкреслив, що він є гордий свого українського походження та що він щиро вірить в те, що Україна в майбутньому буде сама вирішувати свою долю.

Того ж дня Лук'яненко зустрівся з керівниками канадського аґенства міжнародного розвитку, яке диспонує понад двомільярдовим буджетом для допомоги нерозвиненим країнам. На жаль, Україна не підлягає критеріям таких країн, хоч один з директорів цього аґенства радив, щоб Україна шукала інших можливостей для отримання міжнародної допомоги.

Левко Лук'яненко використав свій останній день побуту в Оттаві для розмов з директором атмосферичних дослідів в міністерстві охорони довкілля, на яких був також присутнім депутат Верховної Ради України Лесь Танюк. Українські депутати розповіли канадському науковцеві, який пильно слідкує за наслідками чорнобильської аварії, що совєтські власті ще до сьогодні не оприлюднили всіх деталей чорнобильської трагедії. Продовжує існувати страшна небезпека, що ядерне паливо, яке хрониться в стінах саркофагу в Чорнобилі, може вибухнути з наслідками в десять разів гіршими, як ті, що мали місце після першого вибуху.

Приємну зустріч і розмову Л. Лук'яненко мав з членом Палати Громад з Торонто дост. Джесі Флісом, який постійно співпрацює з послом Олександром Кіндієвим в канаському парляменті в обороні українських інтересів. Останню зустріч перед від'їздом з Оттави Лук'яненко мав з заступником канаського віцеміністра оборони Л. Дельвуа, з яким наш депутат мав довшу розмову про змагання української республіки до повного суверенітету.

В неділю, 5-го травня, стaранням управи Товариства Прихильників Руху в Оттаві відбулась зустріч режисера, поета, письменника і народного депутата України Леся Танюка з членами української громади в Оттаві. Лесь Танюк докладно за змістом і яскраво за формою розповів про політику в сучасній Україні. З усіх дотеперішних представників демократичних угруповань Верховної Ради України Лесь Танюк дав найбільш реалістичний образ політичних подій в Україні. Коли деякі політичні діячі України, особливо з молодшого покоління, оптимістично передбачають створення самостійної держави вже в найближчих роках, Лесь Танюк вважає, що процес здобуття повної суверенности і самостійности буде довгий й вимагатиме великої терпеливости, самопосвяти і здорового глузду. Дотепер провід демократичних сил у Верховній Раді не дає себе спровокувати і намагається поступово закріплювати свої позиції. Українські патріотичні партії і організації мають перед собою велику кількість проблем і перешкод, і тому необхідно озброїтися терпеливістю, тоді час працюватиме на нашу користь.

Після відвідин Торонто, Вінніпеґу і Едмонтону поетеса Ліна Костенко ще раз завітала до Оттави, цим разом на запрошення Товариства Прихильників Руху в Оттаві та місцевого Товариства українських канадських професіоналістів і підприємців. В понеділок, 20-го травня, в залі федерального парляменту відбувся літературно-товариський вечір, на якому шановна поетеса виступила з доповіддю, читала свої вірші і відповідала на численні запитання.

В своїй доповіді Ліна Костенко дала глибоко правдивий огляд теперішньої ситуації в Україні. На початку своєї доповіді вона сказала, що той, хто чекає на повну самостійність України в найближчий час, буде розчарований. Україна переживає тяжку економічну, екологічну, культурну і політичну кризу, і мине довший час, заки найбільш пекучі проблеми будуть розв'язані.

Хоч пані Костенко застерігала, що вона не має декляматорськихздібностей, її читання власних поем було прекрасним. Між іншим, вона прочитала кілька віршів, написаних вже в Оттаві під час її побуту на симпозіюмі Оттавського університету, як і уривки з її вже давно написаної, але ще не опублікованої поеми про Богдана Хмельницького.

Говорячи про українців у діяспорі, Ліна Костенко висловила їм признання і вдячність за їх гостинність, поміч та щире ставлення до земляків з України.

Степан Яворський

Звітні збори Т-ва Сприяння Руховi в Чикаґо

30-го грудня 1989 року ініціятивна група скликала організаційні збори в Чикаґо, на яких прийнято статут та вибрано управу Товариства Сприяння Рухові України. Управа Товариства складається з Президії та комісій: Фінансової, Організаційної, Імпрезової, Економічно-правничої, Пресово-інформаційної, Зв'язків та Контрольної. До управи входить 85 осіб. За пройдений час, трохи більше як рік праці, звітувала управа в суботу, 1-го червня, в залі катедри св. Миколая. Звітували Богдан Ткачук — голова, Зиновія Біґун — секретар, Іванна Гарасовська — касир, Юліян Куляс — голова зв'язків та Юрій Коломиєць за Контрольну комісію.

У звітному періоді відбулися Установчі збори, шість засідань Президії, 16 сходин правління і 12 сходин всієї Управи. Товариство влаштувало 27 імпрез для ширшого громадянства з участю одного чи й більше відомих гостей з України з Руху, наукового чи політичного українського світу. Окрім доповідей та обміну думок з гостями з України, було влаштовано кілька концертів, мистецьких виступів, показів відеофільмів з України, мистецьких виставок тощо. Члени Управи брали участь в різних загально-українських фестиваля́х та імпрезах, де продавали літературу, жетони та сорочки Руху. За звітний час вислано багато різних листів та телеграм до сенаторів, конґресменів, президента ЗСА та уряду України в справі оборони наших Церков, політичних в'язнів та надання більших прав республікам Совєтського Союзу, а Україні зокрема.

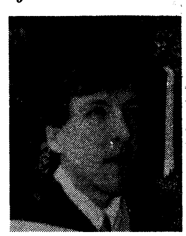
За звітний час через касу Товариства Руху в Чикаґо перейшло 240,000 дол., зібраних на придбання потрібних речей для популяризації ідей Руху та для допомоги жертвам Чорнобиля. Управа Руху старалася інформувати українську громаду Чикаґо і околиць про імпрези, що влаштовував відділ та про їх перебіг через сім українських радіопередач, а це передачі подружжя Самбірських, Марійки Чичули, парафій св. Володимира, св. Миколая, свв. Володимира і Ольги, баптистську передачу та передачу Визвольного Фронту, яку веде подружжя Палагнюки. Короткі інформації та дописи поміщувалися в багатьох газетах, за що належиться і передачам, і газетам щира подяка, що вони пропаґують корисну працю Товариства Руху.

Було б бажано, щоб члени Товариства Руху охопили ширшу українську громаду, бо власне тепер Україна потребує допомоги не на словах, а на ділі.

Око

Молодий професіоналіст

В четвер, 23-го травня, Іван Богдан Матлаґа, син Василя і Софії Матлаґів з Картерету Ню. Дж., закінчив успішно Темпл університет у Філядельфії, здобувши диплом маґістра адміністрації. По закінченні середньої школи вступив до стейтового коледжу в Ґлесборо, Н. Дж., на річний курс економіки та комунікації за допомогою сателітів. По короткій перерві вступив на вищі студії до Темпл університету, тепер працює в Белл Атлянтик Корпорації, Філядельфія, як менджер.

Мгр І. Матлаґа

Івась весь час був активний в житті української громади, беручи участь у різних академіях і національних святах, часто на них виступав з різними деклямаціями, був прапорносцем, членом Юного СУМ, відбував сумівські табори на Еллевенсвіллі, Н. Й., членом сумівського танцювального ансамблю. Закінчив 8 клясів школи українознавства, на протязі восьми років був вівтарним хлопцем при українській католицькій церкві св. Марії та відбував літні курси в українській семінарії у Стемфорді, Коннектикат. Не раз з родиною проводив вакації на Союзівці. Його дружина Анна скінчила Ла Селл університет у Філядельфії, де вивчала право, три роки тому Івась з батьком і молодшим братом подорожували по Україні — від Карпат до Чорного моря.

Його сестра Марійка по закінченні коледжу навчала студентів праці на комп'ютерах, тепер завідує адміністрацією при інженерському відділі Ай-Ті-Ті Корпорації, Ню джерзі, а молодший брат Роман відбуває лікарську практику в Овер Лук шпиталі Сумміт, Ню Дж. Всі троє є членами 209-го Відділу УНС в Картерті. Івась є постійним передплатником щоденника „Свобода" і англомовного тижневика УНСоюзу.

Компанія, де працює Івась, відчиняє свої бизнесові філії на Україні, покищо в Києві, а тому що Івась володіє українською мовою, то компанія звернула на його особу увагу в підготові до майбутньої репрезентації американського бизнесу на Україні.

Молодому професіоналістові в його кар'єрі українська громада бажає багато успіхів!

Приятель

ПОВІДОМЛЕННЯ

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА плянує надзвичайну конференцію українських учених діяспори з ціллю допомогти Україні фаховими порадами в запобіженні екологічної руїни України, поліпшенні катастрофічного стану здоров'я українського народу і приспішенні підвищення його життєвого рівня. Конференція плянується на 14-го і 15-го вересня 1991 року в Ню Йорку. Деталі щодо перебігу конференції будуть оголошені пізніше.

Конференція складатиметься з 12-ти доповідей, базованих на досвіді вибраних країн світу в порівнянні з досвідом України й аналітичних оцінках фахівців. Доповіді включатимуть аналізу:

* Як запобігти проґресуючій руїні екології України і тим зберегти її життєздатність.

* Як зупинити катастрофічний занепад здоров'я українського народу?

* Як перевести економіку України на ефективну ринкову систему?

* Як побудувати ефективну кредитну і банкову системи України?

* Як зраціоналізувати і відбудувати сільсько-господарський сектор економіки України?

* Як зраціоналізувати енерґетичний сектор економіки України?

* Як поправити продуктивність праці й інших економічних ресурсів України?

* Як підвищити загальну конкурентну спроможність українських підприємств і промисловостей на домашньому і міжнародному ринках?

* Як зорганізувати систематичне зростання якости продуктів вироблюваних промисловими підприємствами України для власного і міжнародних ринків?

* Як забезпечити оптимальний приплив чужинних капіталовкладень і спільних технологічних почпинів в Україну?

* Як зорганізувати ефективну систему забезпечення населення України проти безробіття й інфляції в новій системі ринкової економіки?

* Як забезпечити задовільно розсудливу соціяльну справедливість у розподілі соціяльного продукту України в обставинах нової ринкової системи економіки?

Список доповідачів (в поазбучному порядку) наступний: д-р Володимир Бандера, Professor of Economics, Temple University, Philadelphia, Pa.; д-р Михайло Борецький, Professor of Economics and International Business, The Catholic Universitj of America, Washington, D. C. і президент, Українська Вільна Академія Наук; проф. Олександер Вороняк, Professor of Economics and Business Management, Emeritus, The Catholic University of America, Washington, D. C.; д-р Любомир Коваль, Professor of Economics, University of Michigan — Flint, Mich.; інж. Михайло Корчинський, Senior Executive, Union Carbide Corporation, Pittsburgh, Pa.; д-р Федір Кушнірський, Professor of Economics, Temple University, Philadelphia, Pa.; д-р Ігор Масник, Senior Executive, National Institutes of Health, Washington, D. C.; д-р Мирон Мельник, Professor of Management, Kent State University, Kent, Ohio; д-р Зенон Стахів, Ecology Specialist, U. S. Corps of Engineers, Washington, D. C.; д-р Катерина Чумаченко, Esonomist, Joint Economic Committee of U. S. Congress, Washington, D. C.; д-р Нестор Терлецький, Vice-President, National Planning Assn., Washington D. C.

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА запрошує громадянство взяти чисельну участь у цій конференції, де будуть порушені актуальні питання діяспори в допомозі Україні.

З огляду на важливість такої конференції ласкаво просимо всі українські установи Метрополії Ню Йорку стриматися від влаштування імпрез в ці два дні — 14-го та 15-го вересня 1991 року.

„Ой, на тій горі, на Маківці... знову заспівав український люд

Фраґменти із святкувань.

У червневому числі газети „Культура і Життя" появилася вістка про відзначування поминками полеглих Українських Січових Стрільців на горі Високого Бескиду — Маківці, де поміж 29-им квітня, а 2-им травня у 1915 році сім сотень УСС I і II куренів в складі австрійської дивізії завдяки своїй моральній поставі і коробрості перемогли переважаючі сили російського війська. Ця перемога не лиш піднесла дух української суспільности, але й поширила інформації про УСС і українські визвольні змагання серед чужинців. У цих могилах, де колись щорічно відбувалися поминки, а тепер уже кілька років відновлено ці відзначування, полягло 47 Українських Січових Стрільців.

„Нині всій Україні стала відома гора Маківка, — пише кореспондент цієї газети, — що на території Стрийського району Львівщини. Тут, неподалік залізничної станції Тухля, у 1914—1915 роках під час військового протистояння двох імперій — Російської і Австро-Угорської — проходила лінія фронту, і саме тут у борні загинули українські січові стрільці. Вшанувати їх пам'ять 28 квітня (в день найзапеклішого) бою) ось уже кілька останніх років поспіль сюди приходять люди".

Балтимор вітав Архиєпископа В. Стернюка

Ісповідник віри батьків наших і містоблюститель Патріярха Архиєпископ Володимир Стернюк зі Львова прибув до Америки, щоб одержати почесний докторат у престижевому католицькому Маунт Ст. Мері коледжі-семінарії в Еммитсбурґу, Мериленд, відвідати українські парафії в ЗСА та зустрітися з українськими владиками, духовенством і вірними. 85-річний Владика прибув до Ню Йорку 14-го травня, 17-го травня був у Фолядельфії, де зустрівся з Митрополитом С. Суликом, духовенством і вірними. В суботу, 18-го травня, виїхав до Еммистбурґу, де переночував у семінарії, а в неділю 19-го травня, під час ґрадуаційної паради одержав почесний докторат.

Архиєпископ В. Стернюк на чолі процесійного походу до нової церкви св. Михаїла в Балтиморі.

Отець декан Юрій Маркевич з Балтимору робив заходи ще перед приїздом Владики Стернюка до ЗСА, щоб Архиєпископ загостив до парафії св. Михаїла в Балтиморі. І хоч ця візита не була включена в перше пресове повідомлення про подорожні пляни Архиєпископа, вона відбулася на превелику радість усіх наших парафіян. Тож зразу по параді в семінарії в Еммитсбурґу привезено Архиєпископа В. Стернюка лімузиною до Балтимору коло 4-ої години по полудні. Дорогий гість приїхав у товаристві молодого о. Йосифа та львівського юриста (обидва з України).

Молодь вітає квітами Архиєпископа Володимира Стернюка при вході на площу церкви св. Михаїла в Балтиморі. Зліва: о. Йосиф, Архиєпископ В. Стернюк, о. декан Юрій Маркевич.

При вході на церковну площу гостя привітав о. декан Ю. Маркевич, парох, діти з першого Св. Причастя, яке відбулося день перед тим, та мужі довір'я парафій св. Михаїла і свв. Апостолів Петра і Павла. Привітав його і присутній посадник Балтимору Курт Шмок з дорадником Пітером Марудасом окремою проклямацією. Вітав теж сенатор Пол Сарбейнс з дружиною. На цьому вітанні були представники преси і телебачення.

Архиєпископ В. Стернюк є монахом-редемптористом студіював теолоґію в Лювені, Бельгія, де і був висвячений на священика в 1931 році. Цього ж року вернувся в Україну для місійної праці. Заарештований 1947 року совєтською владою, був ув'язнений і переслідуваний. В 1964 р. секретно висвячений на єпископа Галицької Митрополії. І ось цей харизматичний провідник катакомбної Церкви, яку переслідували 45 років, наслідник Митрополита Андрея Шептицького та Патріярха Йосифа Сліпого, — перед українською громадою Балтимору. Його усміхнене лице з світлими очима, обрамоване білим волоссям, притягало усіх своєю приязністю.

По привітах оформився процесійний похід із парафіяльної залі до нової церкви. У ньому вірні несли хрест, хоругви, патериці, свічки, нові ікони, Євангеліє. Архиєпископові асистували священики: о. Йосиф з України, о. Тарас Лончина, о. Іван Бура, ректор української семінарії у Вашінґтоні, о. Мартин Канаван, о. Стефан Джулі і о. декан Юрій Маркевич. Архиєпископ В. Стернюк освятив спершу нову церкву, а опісля відправив у ній першу Службу Божу, Архиєрейську, в сослуженні згаданих священиків. Отець парох церкви св. Михаїла диконував, а церковний хор співав під орудою д-ра Дмитра Каструб'яка. А кустика в новій церкві особлива, тому і часті „Многая літа" гриміли у різних напівах. У проповіді Архиєпископ Стернюк дякував за сердечне прийняття, а також за моральну і матеріяльну допомогу діяспори Церкві-страдниці в Україні.

По Архиєрейській Службі Божій відбулась зустріч вірних з Архиєпископом у парафіяльній залі при буфетовій перекусці. Під час зустрічі вірні мали змогу особисто просити благословення в Ісповідника та зложити дар любови на будову семінарій в Україні. Під час тієї зустрічі виступив із словом Архиєпископ балтиморської римо-католицької дієцезії Вілліям Кілєр, щоб зложити свій поклін Ісповідникові. Згодом відбулася вечеря для Владик і священиків, а по ній від'їзд Архиєпископа до Вашінґтону, де він переночував у семінарії. У понеділок він зустрівся з представниками Конференції Американських Католицьких Єпископів для дискусії над допомогою Церкві в Україні. Оглянув теж будову церкви св. Тройці о. Т. Лончини, а ввечорі в Балтиморі відправив Молебень до Богородиці та виголосив зворушуючу науку. Ночував знову у Вашінґтоні, у вівторок вів розмови про екуменічні справи в Україні з представником згаданої Конференції Єпископів. У вівторок увечорі відправив Молебень до Богородиці у соборі св. Родини у Вашінґтоні та зустрівся з вірними. Цього ж вечора подався до Пассейку.

Для усіх в Балтиморі ця несподівана зустріч з Ісповідником віри наших батьків залишиться у пам'яті назавжди. Ми вдячні Всевишньому, що першу Божественну Літургію у нашій новій церкві, що її ми так довго і з перешкодами будуємо, відправив саме Ісповідник віри Матірньої Церкви в Україні.

Б. С.

Другові у першу річницю смерти

17-го липня минає рік, як у Філядельфії і її околиці рознеслася жахлива вістка, що помер Микола Бачара. Ця сумна вістка була болючим ударом для всіх, хто знав Миколу. А хто його не знав?

Рік тому, 23-го липня, велика маса українців Філядельфії та її околиць відпровадила на вічний спочинок свого улюбленого друга, приятеля, довголітнього провідного виховника СУМА та громадсько-політичного діяча св. п. Миколу Бачару на цвинтар св. Діви Марії на Факс Чейсі у Філядельфії. Люди у Філядельфії, мабуть, такого величавого похорону не пам'ятають. Кожний старший чи молодший спішив віддати йому останню шану.

Покійний Микола залишив у великому смутку не лише свою рідну дружину Анну і синів Романа та Богдана, але й нас, вірних йому друзів, з якими він довгі роки ділив долю і недолю, а українська громада втратила національного трудівника. Не говорячи вже, яку втрату понесла молодеча організація СУМА.

В часі величавого похорону покійного було багато прощальних промов, одначе усі ці шановні прощальники не сказали ані сотої частини того, ким був покійний Микола Бачара, бож в коротких словах неможливо сказати всього.

Микола Бачара побачив світ 12-го грудня 1921 року в с. Вовча біля Добромиля в родині Василя і Анастасії, де крім Миколи було ще троє дітей. Батьки належали до заможних і національно свідомих селян. Авторові цих кількох скромних рядків в часі підпільної праці не раз доводилося бувати в с. Вовча, тому можу ствердити, що це село належало до найсвідоміших сіл в Добромильському районі, тож не дивно, що молодий Микола вийшов з нього свідомим українським патріотом. Він доповнював освіту в недалекому Добромилі. Там став членом юнацтва, а відтак членом ОУН, де брав активну участь у небезпечній підпільній праці в цілому районі.

В 1944 році ділить долю українського еміґранта, де є далі активним у громадській праці, зокрема в молодечому виховному житті в Німеччині. У 1949 році виїздить до ЗСА, осідаючись на постійно у Філядельфії, де з перших днів кидається у вир громадсько-політичної та виховної праці. Він є активним співорганізатором головної управи СУМА в ЗСА та Осередку СУМА у Філядельфії, що його очолює кількаразово, „мотором" у всіх ділянках, аж до передчасної смерти. Та наш дорогий Микола був не лише активним в СУМА, він був членом майже усіх організацій у Філядельфії: УККА, ООЧСУ, „Самопоміч", ЗУДАК, УНС, Дім Української Молоді, УОКЦ і ряд інших. Всюди він є активним і на провідних постах. Не було у Філядельфії чи поза нею якоїсь імпрези, щоб Микола її не організував, не очолював чи не був присутній. Його точність і працьовитість можуть бути гідні до наслідування не одному з нас. Він був вимогливий як до самого себе, так і до друзів. Для нього не існувало чогось, чого не можна зробити. Покійний був зразковим мужем своєї вірної дружини та батьком любих синів, і можна було бачити, що він їхнім коштом присвячував свій час українській громаді. Покійний належав до дуже скромних людей, він ніколи не любив розповідати про своє минуле, хоч мав про що говорити, бо його життєвий шлях не був устелений пахучими рожами, він був пов'язаний з різними небезпеками українського підпільника-революціонера.

Мені з покійним доводилося працювати упродовж довгого часу в різних організаціях чи установах, тож мав я змогу пізнати кришталевий характер, працьовитість та відданість нашій справі тої великої людини. Він не раз виручав мене в різних справах громадської праці, чого забути не можна.

Поза свою працьовитість він умів з кожним привітно повестися, тим самим здобувати приятелів до загальної праці, наладнувати зв'язки ділових взаємин, до старшого чи молодшого мав ласкаве слово та готовий був їм допомогти, за це його усі любили, шанували та поважали його політичні опоненти.

Покійний Микола до самої смерти радів визвольними, політичними подіями на Україні, яку він так палко любив та присвятив своє життя. Не раз він питав: „Коли ідемо до Добромиля?"

Тому тяжко погодитися з думкою, що вже рік Миколи нема серед нас. Його відсутність вже відчула, відчуває і буде відчувати вся наша громада. Усі ми свідомі, кого втратили.

М. Ковальчин

ВИСТУПАЮЧИ У ПРАЗІ на міжнародній конференції з питань співробітництва між Заходом і колишніми комуністичними країнами Східньої Европи, президент Франції Франсуа Міттеран висловив стурбованість зростанням впливу ЗСА в Східній Европі. Він закликав ці країни орієнтуватись не на Північну Америку, а на Европу.

Концерт на пошану Тараса Шевченка у Філядельфії

В неділю, 17-го березня, о 3-ій год. по полудні Філядельфія відзначила 130-ті роковини з дня смерти нашого генія симфонічно- вокальним концертом „В поклоні Тарасові Шевченкові". Це була небуденна імпреза.

Організаційний комітет дуже дбайливо приготував програму концерту, добираючи відповідних виконавців, подбавши про розголос в радіо та на телевізії і про імпозантне приміщення. Це запевнило усіх.

Виконавцями були 120-особовий мішаний Український Національний Хор з Філядельфії та Вашінґтону, гості-солісти: Рената Бабак — меццо-сопрано, Оленка Геймур — сопрано, Богдан Чаплинський — тенор, Степан Шкафаровський — бас, Мирон Касіян — баритон, симфонічна оркестра, Михайло Длябога — дириґент хору і музичний керівник, Павло Длябога — гість -дириґент оркестри.

Їхнє виконання в загальному було досконале, часом несподівано досконале. Їхнє походження з різних околиць материка і поселень висловлювали нашу соборність та заохочували до її поглиблювання.

Концерт відбувся в Музичній академії. Обширна акустична заля для змогу слухачам добре чути солістів, хор і оркестру.

Американський і український національний гимни відспівали всі присутні з хором і оркестрою. „Заповіт" Т. Шевченка виконав хор з оркестрою. Легка гармонізація Гладкого з однією стрічкою музики надається до всенародного виконання. Так її інколи виконують. Головна мелодія, хоч у всіх стрічках в обробці Б. Лятошинського повторюється, то в кожній інакше могутньо згармонізована, надає творові величі. „Радуйся, ниво" (слова Т. Шевченка, музика Миколи Лисенка) виконав хор з оркестрою, сольові партії Оленка Геймур, Рената Бабак, Богдан Чаплинський, Степан Шкафаровський. Майстерний спів солістів у всіх виконуваних ними партіях виявляв красу творів. „Б'ють пороги", кантату на слова Т. Шевченка, музика Миколи Лисенка, виконав хор з оркестрою і солісти Б. Чаплинський та С. Шкафаровський.

Д-р Річард Ганусей представив демократичного сенатора Михайла Давіда, а сенатор передав дар для українського національного хору — чек на суму 25,000 дол. від себе і збору демократичних сенаторів Пенсильванії.

В дальшому ході концерту ми заслухали „Tractus", (із сонати для струнної оркестри) швайцарського композитора Пітера Бенари, який присвятив цей твір українським дітям чорнобильської трагедії. Потім була виконана концертова версія опери „Ярослав Мудрий" — лібретто Георгія Майбороди і його ж музика. В опері взяли участь артисти: Ярослав Великий, князь Київський — С. Шкафаровський, княжна Інґеґерда, дружина Ярослава — Рената Бабак, Микита, монах — Богдан Чаплинський, Мирослав, київський боярин — Мирон Касіян. Композитора Георгія Майбороду представили присутнім під гучні оплески. Солісти концерту, що дуже часто виступають у різних містах Америки та Европи з українським і американським репертуарами, як українці, ширять добрий розголос нашій рідній культурі.

Виконуючи концерт, актори виявляли свою мистецьку справність, відчуття, солідну підготову, природну появу, чим приковували увагу слухачів та здобули заслужені рясні оплески.

Оленка Геймур, сопрано, відспівала свою партію докладно, з усіми нюансами. Виконання підтверджувало досвід, здобутий наполегливою працею.

Рената Бабак, меццо-сопрано, що виступала в Київському, Львівському, Московському театрах, захоплюючи публіку, відспівала блискуче свою партію (напам'ять, єдина з артистів на даному концерті). За це їй належиться особливе признання.

Богдан Чаплинський, тенор, своїм знанням, замилуванням до співу має добрі успіхи. Він час від часу появляється на естраді і своїм співом звеличує культурні патріотичні торжества.

Мирон Касіян, баритон, своєю короткою ролею, яку мав у сольоспіві, не дав змоги показати повноти свого гарного голосу, але своїм виступом і молодістю збудив добру надію в учасників на майбутнє.

Степан Шкафаровський, бас, що є на початках кар'єри, показав повноту свого милозвучного голосу, співав свою партію з природною інтерпретацією. Його голос звучав глибоко, а динаміка лагідно віддавала контрасти.

Мішаний філядельфійсько-вашінґтонський хор під орудою Михайла Длябоги пригадав слухачам явище багатоособового хору.

У нас у Львові в 1914 році, коли приготовляли концерт з нагоди сотих роковин з дня народження Т. Шевченка, спостерегли, що львівський мішаний сорокособовий хор „Боян" є замалий, тож збільшили його асами студентського хору „Бандурист" і хору богословів. В 1938 р. на похороні генерала Української Галицької Армії Мирона Тарнавського співав зведений стоособовий чоловічий хор, складений з хорів „Бандурист", „Сурма" і хору богословів.

У міжвоєнному часі Олександер Кошиць зорганізував хор, складений з 450 співаків. Виявилося, що дириґент значно перевершував співаків, і тому, хоча був на високому рівні, не вдалося його піднести на найвищий рівень. Це не було так, як тоді, коли Дмитро Котко закладав свій 16-особовий чоловічий хор 1920 р. із колишніх старшин Української народної Армії, однорічних абсольвентів консерваторії. До цього часу нікому не вдалося зорганізувати численнішого хору серед українців.

Робилися, однак, старання, щоб численні хори організувати. В ЗСА Михайло Добош, дириґент архикатедрального хору в Філядельфії, разом із своїм наступником Йосифом Лупанем зорганізував понад 300-особовий зведений мішаний хор, що співав на релігійних і мирянських торжествах впродовж одного року.

В повоєнному часі литовці спромоглися на 1000-особовий хор, найчисленніший у світі. Михайло Длябога зорганізував 220-особовий український американсько-канадський хор, що виступав на торжествах Тисячоріччя Хрещення Руси-України. Тепер зорганізував він 120-особовий хор, що оспівує ювілей геніяльного Тараса. Під своєю батутою знаменито об'єднав хор з оркестрою, опановуючи вимову, рівновагу голосів, динаміку, даючи слухачам мистецьку насолоду і вступив тим самим на підвищений мистецький рівень.

Павло Длябога завершив дириґентські студії у Швайцарії. Своїми професійними дебютами і черговими виступами він звернув увагу чужинців на нашу культуру й історію. Висловом цього є те, що автор П. Бенари присвятив власний твір „Tractus" жертвам чорнобильської трагедії. Павло Длябога виконав його з великим відчуттям, глибоко відтворюючи звуками біль нашого народу. Члени американської оркестри своїм виглядом і грою виявляли, що є мистцями високої кляси і добрими психологами.

Концертова версія опери „Ярослав Мудрий" показала нам мудрість і славу нашої української давнини.

Павло Длябога виявив свій мистецький поступ зручним об'єднанням хору з оркестрою і доведенням своїх жестів до ще більшої досконалости.

Зокрема на особливе признання заслуговує управа хору, яку очолюють Ірена Стерчо, Анна Гаріс як рівнож жертвенна співпраця багатьох членів хору, які довершили реалізацію цього великого почину.

Після концерту всі відходили, піднесені на дусі пошаною до нашого нивмирущого генія Тараса Шевченка.

о. митрат Зенон Злочовський

У Києві започатковано першу бібліотеку діяспори

Україна нині позбувається колоніяльних пут, прагне розбудувати світлиці духовності, повертає зневірених предківську віру. Ви можете причучатися до цього, примножити інтелектуальний та духовий потенціял відроджуваної батьківщини, надіславши книги з української тематики, що видавалися за кордоном.

Редакції журналу „Пам'ятки України" та газети „Старожитності" поставили за мету створити бібліотеку, якої досі не було в Україні — книгозбірню видань діяспори. Вона прислужиться молодим науковцям, що позбуваються ідеологічних стереотипів, школярам і юнацтву, які хочуть самотужки, за першоджерелами дошукатися істини, всім, хто шанує українське слово.

Прагнемо також, щоб створювана бібліотека діяспори була обладнана сучасними технічними засобами.

Просимо надсилати книги та періодичні видання з України (у будь-якій мові) на адресу: Україна, Київ, Боричів тік, 8/1, редакції журналу „Пам'ятки України".

Пожертви можна скласти на рахунки: в Києві: 609805 у Подільському відділенні ЖСБ Києва МФО 322078 журналу „Пам'ятки України" з поміткою" для бібліотеки Діспори".

У Ню Йорку: Self-Relianse FCU, „Pamiatky Ukrainy", Account No.16670-00,108 Second Ave., New York, N. Y., 10003.

Анатолій Сєриков,
головний редактор
журналу „Пам'ятки
України" та газети
„Старожитності"

Відвідини...

(Закінчення зі стор. 1)

під час неформальної зустрічі з журналістами ще в травні на покладі літака, яким Папа і супроводжаючі його особи їхали до Португалії.

Ватиканські пляновики уявляють собі візиту Папи в СССР приблизно так: Папа прибуде до Москви, відправить там в одному із костьолів, або на стадіоні Торжественну Службу Божу, зустрінеться з президентом Міхаїлом Горбачовим і запрошенними ним особами, а потім відвідає „кілька місцевостей". Кардинал А. Содано не забув пригадати кореспондентам, що в Москві вже встановлена церковна ієрархія і єпископ Тадеуш Кондрусєвіч незабаром перебере уряд апостольського адміністратора Католицької Церкви в СССР. Він додав, що існують труднощі встановлення, чи відновлення епархій у багатьох частинах СССР після багаторічної заборони існуван ня Церков і довготривалого переслідування. Існують, на його думку, дуже гострі екуменічні проблеми навіть там, де католики живуть компактною масою. Наприклад, Українська Греко-Католицька Церква, чи східня вітка Католицької Церкви в Україні, створила нові конфліктні проблеми з православними, тобто з Російською Православною Церквою, яка визнає своїм зверхником Патріярха Алексея II і Українською Автокефальною Православною Церквою під зверхністю Патріярха Мстислава. Боротьба іде переважно за церковні будинки, церкви і парафії. Після ліквідації ГКЦеркви, в 1946 році чимало священиків і вірних стали православними по волі чи неволі, заявив Содано.

В 1989 році президент М. Горбачов, відвідуючи Ватикан, запросив Папу відвідати СССР і запрошення було прийняте. В минулому Папа заявляв, що його бажанням є відвідати католицькі громади у Прибалтиці і Україні. В інформації сказано, що подорож Папи до СССР вже є у процесі підготови. Цими справами займається секретаріят стану і совєтський амбасадор Юрій Карлов. Відбулось вже кілька спільних сесій і треба припускати, що це офіційні совєтські чинники настоюють на відвідинах Папи в СССР, а з другої недоражують йому відвідувати Західню Україну з огляду на „конфлікти". Архиєпископ Франческо Коля суонно займається практичними справами папських відвідин і перебуває постійно у дорозі між Москвою і Римом.

АЛЬМАНАХ УНС '92'

У підготові до видання Альманаху УНС на 1992 рік редакція „Свободи" запрошує авторів надсилати свої матеріяли українською і англійською мовами. Серед загальних тем є 500-ліття відкриття Америки, 75-ліття створення Центральної Ради, 175-ліття з дня народження Миколи Лисенка, 250-ліття з дня народин Пилипа Орлика, 50-ліття смерти Олени Теліги. Редакція візьме до уваги й інші теми.

Концерт Галини Мовчан у Пряшеві

У вівторок, 4-го червня, в переповненій залі пряшівського Руського Дому відбувся чудовий концерт Галини Мовчан під назвою „Мандрівки серця".

Режисер української редакції „Радіо Свобода" у Мюнхені включила у програму свого цілоднвечірнього концерту цикли віршів українських поетів Пряшівщини: Олександра Павловича, Василя Гренджі-Донського, Юрія Бачі, Йосифа Шелепця, Ганни Коцур, Марусі Няхай та Степана Гостиняка, фрагменти з „Наталки Полтавки" Івана Котляревського і „Марусі Чурай" Ліни Костенко, пісні Миколи Лисенка, Михайла Вербицького, Володимира Івасюка, вірші празького українського поета міжвоєнного періоду Олекси Стефановича і багато інших творів.

Кожен номер концерту Г. Мовчан публіка прийняла з великим захопленням. Працівники українського радіомовлення у Пряшеві весь концерт записали на магнітофонну стрічку і він ще багато разів буде лунати на хвилях місцевого українського радіо. Частину з нього передало центральне слова цьке телебачення.

Після концерту відбулася дружня бесіда пряшівської української громади з Г. Мовчан та її чоловіком Юрієм Маєрніком про їхню працю в „Радіо Свобода".

Ввесь чистий дохід з концерту було призначено на розвиток української преси Чехо-Словаччини.

М. Мушинка

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 2)

(мортгедж) взяли в Українському Народному Союзу 850,000 дол. Думали на місці існуючого будинку побудувати модерний музей, та це не так просто.

Уже мортгедж музей май же виплатив, а на 4-го червня лишилося коло 72,000 дол.

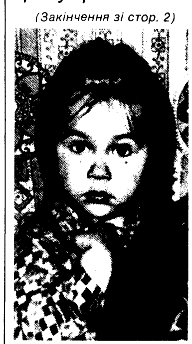
Будемо вирішувати, що тепер краще зробити, і про це поговоримо на загальних зборах музею. Є думки, що нині треба використати нагоду нижчих цін на будівлі в Ню Йорку і продавши будинок на 6-ій вулиці, купити будинок у частині міста біля відомих американських музеїв та мистецьких галерей. Але вигляде, що будинки, які відповідають нашим можливостям, — замалі, їх простір є більш-менш такий, як у теперішньому приміщенні. Отже знову буде тісно.

Друга можливість — поступово перебудувати наш будинок на 6-ій вулиці і мати велике приміщення для модерного музею — галереї, залі для лекцій, кляси до освітніх програм, бюра, приміщення для сховищ колекцій.

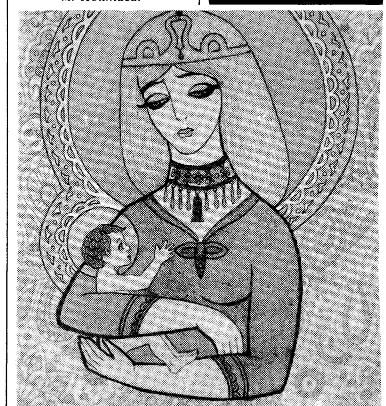
Цікаво буде почути думку членів і приятелів УМ.

Про українське...

(Закінчення зі стор. 2)

Саша Путря (1977 — 1989), м. Полтава.

„Це така Діва Марія", папір, акварель, туш (11 років).

„Дівчина мріє про кохання", папір, акварель, туш, фломастер (10 років).

розповідь Сашиного батька про його донечку.

А вслід за словами Сашиного батька надходять слова Г. Денисенко: „...За що, Господи?"

І українська дівчинка ота, як пише Г. Дениско, подарована нам від Бога і забрана ним — незвичайна цим, що була не лише благословенна дивовижним художнім талантом, за допомогою якого передавала радість життя іншим, але й тим, що вміла, ховаючи сльози, любити увесь світ, а в ньому і батьків своїх, друзів і беззахисних маленьких тваринок...

Відновився...

(Закінчення зі стор. 1)

також з клопотаннями захисник Ратушного та Головача Сергій Нечитайло. Захисник від „Меморіялу" нагадала про апеляції, подані „Меморіялом". У зв'язку з великою кількістю клопотань та заяв, суд відкладено до наступного дня.

Дружина Миколи Голова та повідомила, що її ув'язнений чоловік від 1-го червня тримає голодівку і що тюремна адміністрація не дозволила на зустріч зі священиком, щоб він висповідався і запричастився.

Батько іншого арештованого, а саме Олександра Ковальчука, Микола Ковальчук звернувся відкритим листом до голови ВР України Л. Кравчука. У цьому листі батько ув'язненого повідомляв зі слів О. Ковальчука, що той підписав потрібні міліції свідчення після 4-годинного побиття під час слідства. Дальша його відмова від вибитих свідчень причинилась до додаткового тиску на Ковальчука. „Врятуйте мого сина... Я ще вірю в людяність", — такими словами закінчує М. Ковальчук відкритого листа до Л. Кравчука.

Кілька...

(Закінчення зі стор. 2)

Дивлячись на ці критерії доброї конституції, проєкт конституції, підготований Конституційною комісією України — не поганий. На основі проєкту, президента мають вибирати виборці, а не парлямент. Склад ради міністрів мусів би бути затверджений парляментом. Парлямент не міг би усунути президента від влади. Парлямент мав би складатись з двох палат: Народної палати, до якої посли мали б вибиратися на три роки, і Палати представників чи Сенату із такою самою кількістю сенаторів від кожної області. Сенатори були б вибирані на шість літ. Система виборча була б подібна до сьогоднішньої, де заряджується повторне голосування, коли ніякий кандидат не дістав більшости голосів.

Конституція мала б теж закріпити незалежність Верховного суду. Основним засобом для цього було б те, що суддю можна б відкликати тільки в порядку „імпічменту".

У який спосіб можна змінити конституцію? Мені не вдалось знайти конкретну відповідь на цю тему. Треба надіятись, що Верховна Рада візьме до уваги величезну вагу цієї проблеми.

Варто ще звернути увагу на дві теми, що їх депутати Верховної Ради дуже гостро дискутують. Одна проблема, — це офіційна назва української держави. Комуністи пропонують назву, яка затримала б термін „соціялістична республіка". У практиці це значить, що Україна затримала б свою стару назву. Це був би дійсно скандал, коли б вони переголосували опозицію і прийняли цього роду назву. Невже ж комуністи припускають, що вони у безконечність залишаться при владі та що завданням конституції було б виключити можливість, скажімо, ліберальної більшости в парляменті?

Ще гостріша і важливіша проблема, це занесення до конституції положення про те, що Україна є членом СССР. Але ж цього роду конституційний закон робить з України автоматично не суверенну державу, а адміністративну одиницю імперії. Незалежні держави вступають в союзи з іншими державами на основі переговорів і договорів. Вони конституційно зі собою не зв'язуються.

Треба припускати, що дебати над різними проєктами конституції будуть ще якийсь час продовжуватись. Проблема конституційних законів до живого заторкає не тільки політичну структуру України, але й бажання українського народу створити самостійну державу. Над цими речами дискутують не тільки у Верховній Раді, але й на телевізії, у радіо і в часописах. І тому становища депутатів ВР до цих проблем можуть мати значний вплив на їхні шанси бути перевибраними. Цим самим буде дуже цікаво побачити, чи створиться натиск знизу принаймні на певну кількість депутатів, щоб вони зірвали з політичною лінією верхівки КПУ і збудували конституцію на принципах державної незалежности України.

У Львові...

(Закінчення зі стор. 1)

Лобчук, Наталка Гузар з Канади, а із ЗСА Святослав Гординський, Любослав Гуцалюк і Михайло Черешньовський — це тільки найбільше відомі, бо, як зазначив О. Шейка, усіх з Канади і ЗСА візьме участь 30 мистців, а крім того прийняв він зголошення української художниці з Коста Ріки Людмили Кекіш та двох наших відомих художників, що живуть тепер у Парижі, Омеляна Мазурика і Василя Макаренка.

На наше запитання хто і як міг зголоситися на Бієнале, О. Шейка виясняє, що окреме жюрі переглядає усі твори і визначає котрі з них прийняті.

При тому О. Шейка завважує, що зголосилися також українські мистці з Польщі, а мистці з України мають право виставляти, як всі інші, лише до трьох творів, виконаних в роках 1989-1991. Цікаве також явище, що багато із зголошених на Бієнале мистців вперше буде виставляти свої праці у груповій виставці.

— А як фінансово ви зможете подолати таке завдання? — питали ми організатора Бієнале.

Отже зорганізоване воно так, що кожний мистець бере на себе видатки зв'язані з поїздкою на Бієнале, а навіть з перевозом творів, хоча тут Микола Мороз, жвавий власник фірми „Кобза", погодився перевезти усі картини з Торонто до Львова. Але перебування мистців з діяспори у Львові оплачує організація Бієнале. Також організатори подумали про нагороди, на десять рівноцінних творів. Першун отримає запрошення для влаштування своєї персональної виставки в Україні на кошт комітету Бієнале під час наступного Бієнале, що має відбутися за два роки. Нагороджені твори мають залишитися в збірці для започаткування Музею Сучасного Українського Мистецтва.

Ще ставимо питання відносно конференції на тему сучасного українського мистецтва. О. Шейка виясняє нам, що будуть на конференції говорити представники і мистецтвознавці різних напрямків, між ними також Дарія Даревич з Канади і Юрій Соловій із ЗСА.

Як бачимо, ціла імпреза заповідається дуже цікаво і нам хочеться довідатися від організатора її як дійшло до того задуму і чому взялося за те Товариство „Гердан". Він виясняє нам, що зав'язка ідеї створилася в часі виставки сучасного мистецтва у Івано-Франківському, а відтак члени „Гердану" завважили, що у відродженні України спершу все зводилося до знання історії, ви рішили, що прийшов час на пізнання інших ділянок культури — літератури, і мистецтва. На їхню думку сучасне мистецтво буде говорити за Україну, а професіоналізму треба у кожній ділянці суспільного життя і саме треба показати професіоналізм у нашому мистецтві. Де краще можна дати йому нагоду показати себе, як не у такій загальній виставці, де буде перегляд мистецтва України?

А в тих місяцях, коли у Львові буде стільки відвідувачів із Заходу, ця мистецька виставка притягне багато глядачів і тим відкриє широко двері сучасного українського мистецтва у світ.

У безмежному смутку повідомляємо родину, приятелів, знайомих, що у вівторок, 18-го червня 1991 р. відійшов нагло у вічність

наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ЛЕВКО А. ПОДОЛЯК

народжений в Дрогобичі, Україна, житель і успішний власник інженерського підприємства у West Minster, Md., ревний член українських націоналістичних та церковних організацій.

Горем прибиті:

дружина — ҐЕРТРУДА
дочка — МАРТА БЕЛЬЧЕР з мужем ДЖАНОМ і донечкою МАРТОЮ
син — ПЕТРО
сестра — РОМА НЕДЗВЄЦЬКА
брат — ЮРКО
сестричка — ТЕРЕНЯ ПАРТИКА і
братанок — РОМАН ПОДОЛЯК з родинами

Покійний залишив близьких йому шваґрів:

РОМАНА і ОЛЮ ГАНАС і
АЛЕКСАНДРА і ФРІДУ РАТИЧ
а також кузинів з роду МАЛЕЦЬКИХ і МОКРІВСЬКИХ тут і в Україні

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го червня о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Lilly and Zeller, Baltimore, Md.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 22-го червня 1991 р. о год. 2-ій по пол. з української католицької церкви св. Михаїла на український парафіяльний цвинтар у Балтиморі, Md.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУСІ, СЕСТРИ, ТЕТИ

бл. п. мґра фармації

Ірини Бернакевич-Кузик

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДОЮ

в таких церквах:

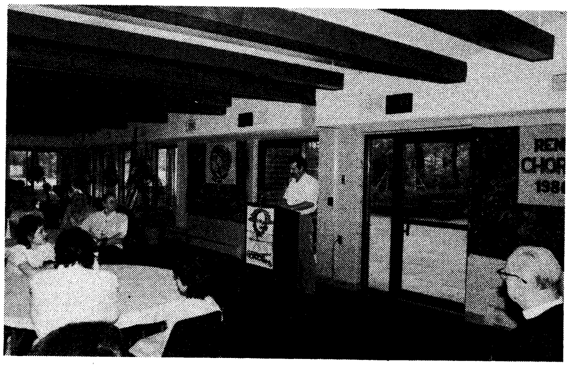
в церкві св. Духа в Честер, Па., 30-го червня 1991 р. о год. 11-ій рано;
в соборі св. Юра у Львові, 1-го липня 1991 р. о год. 8:30 рано

Просимо про молитви за душу покійної.

Муж ВОЛОДИМИР КУЗИК з родиною

ПІСЛЯ ЦІЛОРІЧНОЇ перевірки Митний уряд ЗСА заявив, що провід автомобільної фірми Гонда непристойно використав угоду вільної торгівлі між ЗСА та Канадою та в той спосіб оминув міл. дол. мита на автах, що їх ввезли до ЗСА з фабрики Аллістон, Онтаріо, в Канаді. Виявляється, що провідники виробництва Гонда не тільки використали правила угоди між ЗСА і Канадою, але навіть і тоді дотрималися тільки 25 до 30 відсотків існуючих правил.

Відзначення п'ятої річниці чорнобильської катастрофи в Українському селі у Воррені

В авдиторії Українського села у Воррені виступає очевидець чорнобильської катастрофи д-р Кулаковський.

Немає сумніву, що винним за нуклеарну катастрофу в Чорнобилі є Совєтський Союз і його диктаторський режим. У часи, коли техніка є на високому рівні, дивно, що совєтський режим не подбав про основні засоби для забезпечення життя працівників і довкілля. В наслідок тієї безвідповідальної політики жертвою вибуху в одному з нуклеарних реакторів стали тисячі людей. Докладний облік жертв буде відомий лише з перспективи десятків років.

Соборний Молебень на площі Українського села у Воррені відправляють (зліва): о. Христофор Войтина, ЧСВВ, єпископ Олександер Биковець та о. Себестіян Сабол, ЧСВВ.

Дирекція Українського села, яке є прикладною складовою частиною української громади, подбала про особливе відзначення пам'яті жертв Чорнобиля 10-го травня. Сама імпреза складалася з двох частин. Перша — Молебень біля пропам'ятного каменя і дуба на власній площі, друга — це доповідь очевидця чорнобильської трагедії. При численній участі присутніх соборний Молебень відслужив єпископ української православної автокефальної церкви Олександер Биковець у сослуженні пароха української католицької церкви св. Йосафата Христофора Войтини, ЧСВВ, і отця Себастіяна Сaболя, ЧСВВ. Співав хор при українській православній церкві св. Андрея. Після Молебня коротке слово, відповідне до нагоди, сказав єпископ Биковець.

Опісля присутні перейшли до авдиторії Українського села. Цю частину відкрив президент корпорації Стефан Віхар. Він привітав присутніх і представив доповідача, гостя з України д-ра Кулаковського, який був очевидцем аварії. Він розповів про цю жахливу подію. Особливо затримався на нехтуванні урядом життя місцевого населення, якому лише кілька днів пізніше сказали про розміри катастрофи, вже після того, як партійні апаратчики і їхні родини виїхали з Чорнобиля. Далі доповідач зупинився над медичним аспектом небезпеки для життя людини, а також для тварин і плодів землі.

Доповідь була дуже цікавою і подала багато інформацій, невідомих з офіційних джерел. Тому що прелеґент говорив українською мовою, С. Віхар подав коротко зміст доповіді англійською мовою. Він подякував духовенству, прелеґентові і присутнім за участь і попросив на каву, чай і солодке, яке приготовили пані з дирекції Українського села. Присутніми були також дружина д-ра Кулаковського і троє їхніх дітей.

Зенон Василькевич

Пам'яті дорогого друга Д. Гандзія

З України прийшла сумна вістка, що там раптово на розрив серця, помер абсольвент Стрийської гімназії і Львівського університету Дам'ян Гандзій. Д. Гандзій був широко відомий серед студенства і музичного світу перед Другою світовою війною та під час війни.

Він народився в селі Любша Жидачівського повіту, Львівської области в 1914 році. Родичі, за порадою місцевого пароха о. Василя Пилипчука, віддали обдарованого Дам'яна після закінчення народної школи в рідному селі до гімназії в Стрию. Тут він був першуном в науці і активістом „Пласту" — аж до заборони польською владою в 1930 році.

Після закінчення гімназії матурою в 1932р., повний надій Дам'ян вступив на філософічний факультет Львівського університету і як спеціяльність вибрав клясичну філологію. Вже на першому році студій помер його батько і Дам'янові довелося боротися тепер з фінансовими труднощами. Це неґативно позначилося на його студіях, він не міг вчасно вносити семестральну плату і незважаючи на дуже добрі успіхи в науці, часто не мав зарахованих семестрів.

Будучи добрим філологом, Дам'ян мав ще й музичні обдарування. Він став аматором-диригентом, а згодом набув музичну освіту в Інституті ім. Лисенка у Львові. Спершу диригував студентським хором в Журавні, до якого належали відомі журавенці: ред. Антін Драган, інж. Василь Кунда, соліст хору Котка, прекрасний тенор Кипріян Герасимович, який згинув як вояк Української Дивізії під Бродами. Всі ми раніше співали в студентському хорі під управою Миколи Бігуна, організатора філії „Просвіти" в Журавні, широко відомого діяча ОУН.

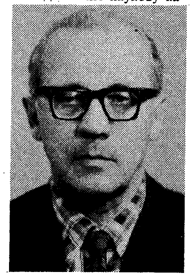
Набута практика і музичне знання дуже придалися Гандзієві в його житті. Він провадив через кілька років церковний хор в Домажирі під Львовом, а також в Страдчу, де парохом був о. Николай Вояковський, музично обдарована людина.

Праця з церковними хорами давала Дам'янові змогу продовжати студії. На філологічному факультеті, на просьбу професора Ґаншинця, Гандзій провадив хор студентів і навіть скомпонував для нього пісню на латинські слова.

Проф. Ґаншинец видав окремою книжечкою збірку пісень на латині п. н. „Спєвнік Фільомату", в якому поміщено композицію Дам'яна Гандзія.

В час студій Гандзій належав до студентського хору „Бандурист" і був членом його управи.

На студіях застав Гандзія прихід большевиків до Львова в 1939 р. Як знаного студента, Гандзія обрано головою Спілки студентів університету. На тому посту він допоміг не одному студентові, який мав труднощі з огляду на соціяльне походження, або перестерігав перед напастями НКВД — і автора цих рядків він вберіг від арешту. Вже за большевицької окупації Гандзій одержав диплом і мав в пляні почати педагогічно-наукову ка-

Дам'ян Гандзій

р'єру. Німецько-большевицька війна ці пляни перекреслила. За німецької окупації Гандзій працював в пресі і дописував на музичні теми. В Кракові якийсь час провадив хор молоді.

Після закінчення війни Дам'ян опинився з родиною у Відні і там його стрінула лиха доля. Большевицькі людолови схопили його і через Словаччину перевезли до Львова, де він у тюрмі зустрів арештованих краянів із Журавенщини — о. декана Володимира Левицького, пароха Володимирця і відомого лікаря, колишнього хорунжого д-ра Миколу Ґілецького.

Зі Львова вивезли Гандзія етапами в далекий Сибір, де він карався на різних невільничих роботах через 10 років. Звільнили його в травні 1956 року. Після звільнення викладав німецьку мову в школі-інтернаті. Згодом працював бухгалтером в польовій геолого-розвідувальній партії.

В час примусової праці дещо полегшувало Дам'янові незавидне становище його музичне обдарування. Управа концтабору доручила йому організувати театральну виставу і пізніше він з гумором згадував, як він, в'язень, виступав на сцені у фраку.

Після виходу на пенсію він переїхав до Галичини й осів в Долині. Тут пробував включитись в наукове життя, почав перекладати латинського поета Марціяла, провадив хор медиків та був дуже активний у громадській діяльності. Часто виїздив до Львова та інших осередків, дуже хотів видати свою працю-переклад і мав надію, що відновлене НТШ у Львові видасть її в серії перекладів клясичної літератури.

Можна сміло сказати, що ціле життя Гандзія, поза гарними гімназійними і університетськими роками, — це велика особиста трагедія обдарованої людини. За нормальних обставин він міг бути великого формату вченим в ділянці клясичної філології, чи навіть в музиці. Сибірські Ґулаги знищили не тільки його особисте життя, кар'єру, але й здоров'я. Він втратив силу зору, почав недомагати на серце. Вже в Сибіру перебув один атак серця, в Долині другий, а третій закінчився смертю.

Ясним променем в житті Гандзія були відвідини два роки тому одинокого сина Яреми, з яким розлучили його большевицькі кати у Відні 1945 р. Син його закінчив медичні студії і є тепер лікарем в Америці.

З питомим собі гумором Дам'ян розповідав стриянам і давнім приятелям про свої пережиття в сибірських тайґах та про різні пригоди, на які його життя було так багате. Все сподівався ще раз відвідати внуків. На жаль, цього йому не судилося. Вибираюсь до Жидачева з громадських справ, він помер в Гніздичеві 10-го грудня 1990 р. Похоронено його в рідному селі Любші, де спочивають його родичі та рідна сестра, яку розстріляли большевики за участь чоловіка в УПА

Похорон відбувся при багатолюдному зібрані парафіян Любші та околичних сіл.

Нехай буде легкою Тобі, Друже, рідна земля, яку Ти так щиро любив та просив Бога для неї кращого майбутнього.

Василь Ленцик

• ПРАЦЯ •

● РОЗШУКИ ●

Родина Блажівських з села Мельничне, Турківського району, Львівської обл. — розшукують своїх родичів або їхні родини, які виемігрували до Америки в 1914 р.:
БЛАЖІВСЬКИЙ ІГНАТ, БЛАЖІВСЬКИЙ ІЛЛЯ і БЛАЖІВСЬКА КАТЕРИНА
(всі мали родини в ЗСА)
Хто знав би про них або вони самі прошу писати — адреса:
Блажівський Іван Пилипович
Львівська обл.
Старосамбірський р-н
с. Міженець
або писати на адресу:
Stephanie Zajac
17 Maple Avenue
East Hanover, N.J. 07936
Тел. (201) 884-2074

Анна Розум
пошукує свого дядька
МИКОЛУ ДУПНІК,
який до війни проживав в селі Хмільок Білгорайського повіту Люблніска обл., потім був в Німеччині. Як хто щось знає про нього або він сам відізветься, то пишіть на адресу:
Anna Rozum
129 Mc Vey La Salle
Quebec H8R 3T3, Canada

●FUNERAL DIRECTORS●